

SANVAITINIS LAIKKRASČIUS.

Nr. 49

BROOKLYN, N. Y., 4 d. Gruodžio (December) 1902 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas II

Karvojos laiszkai.

Keturios desimtys trečias laiszkas.

Atsimenu, skaičiau kadaisiai „Varpo“ kritiką Maironio libretto „Kur išganymas?“ Organas Europos inteligentų, zinoma, veikalą išpeikė, kaip vienpusišką, persigerusį viduramžiniu fanatizmu. Mat, mūsų inteligentai lygšiol negali suprasti, kaip apšviesti žmonės (o Maironis yra apšviestas žmogus) gali netikėti į mokslus visokių matenjalistų, pozitivistų ir tt., bet tik į mokslą, katalikų bažnyčios, ypač erzina juos bedievis Zonis, kurį Maironis priverstė atsiversti prie Dievo. Akyvas dalykas! Librette uzkludyti svarbiausi klausimai visatos ir buities, o „Varpo“ recenzentui išrodo jie neverti nė svarstymo; Maironis išvaduoja, kad ant dabartinųjų žmonių mokslų reikia žiūrėti kritiškai, jo kritikas sako, kad tai užsipuldintėjimai ant mokslo..... Mūsų inteligentai tiki šventai, kad bedievystė, tai augščiausias laipsnis protiško išsilavinimo ir kad priversti bedievi įtikėti į Dievą — tai didžiausiasias prasizengimas prieš apšvietimą ir mokslą. Ar neakyva?

Dar akvyviau, kad mūsų apšviestuosiai visus klausimus apie Dievą, tikėjimą, apie siekį žmogaus gyvenimo ir tt. laiko jau už seniai palaidotus. Atsimenu, kaip, pasirodžius Dembskio plagiatui vienas lietuvisčius „stulpas“ pyko ant plagiatoriaus už tai, kad — atmintik skaitytojau! — kad Dembskis kelia iš numirusių klausimus, kurie jau seniai yra išrišti ir... užmiršti. — Pasirodo, kad mūsų tautiško judėjimo vadovai kartais pavirsta tikrais „stulpais“.

Nesmagiausiausia, kad tie protiški ir doriški „stulpai“ stengiasi įkalbėti prastiems žmonėms, buk jie tik vieni gali suteikti žmoniui tikrą mokslą, apšvietimą ir gerovę. Bedieviški organai Lietuvos inteligentų — socialistų ir nesocialistų — drauge su dviejais antireligiškais Amerikos laikraščiais kažin

delko prisiima ant savęs rolę civilizatorių, kulturtregerių ir — dovanokite išsireiškimą — Lietuvos išganytojų.

Aš tos rūšies „civilizatoriams“ darau tris užmetinėjimus.

1. Užmetu jiems melagystę. Garsina jie žodžiais ir raštais, kad tikėti į Dievą, atlikinėti tikėjimo priderystes ir tt. gali tik tamsų, nemokytų žmonės, ir kas iš to išeina, kad žymiausia dėmė „apšviesto“ žmogaus yra pertraukimas visų ryšių su bažnyčia, religija ir apskritai su visais tikybiškais dalykais.

Tas yra netiesa. Bedievystė neyra ženklu „tikro“ apšvietimo. Bedieviai yra žmonės, stovintieji ant žemiausio civilizacijos laipsnio, bušmenai kafrai ir kitokios laukinės giminės.

Iš antros pusės koks civilizuotas žmogus negirdėjo tokių vardu, kaip Strindberg, Huysmans, Bourget, Coppee, Sienkiewicz, Lamarck, Pasteur, Secchi, Tarnowski, Zdziechowski ir k.? Yra tai vardai garsių raštinių poetų, mokslininkų, profesorių, išradėjų... Kas drįs pasakyti, kad jie tamsų žmonės? Vienok jie buvo arba pasidarė tikinčiais katalikais. Ferdinandas Brunetierre, redaktorius svarbiausio prancuziško laikraščio „Revue des deux Mondes“ yra geru kataliku; didesnis dalis sąnarių „nemirštamos“ prancuziškos akademijos susideda iš tikinčiųjų, ne bedievių... Pripažįstančių buvimą Dievo ir reikalingumą tikėjimo tarp žmonių atrasime tukstančius visur: ir Europoje ir Amerikoje ir kitose svieto dalyse. Prie apšviestųjų bedievių priguli tik tai tokie, ką tikėjimo klausimais neušiminėja, arba meta žodžius paniekinimo ant priešingos partijos, užmetinėjimų, jai daromų, neapsvarstę ir jos argumentų neisklause.

2. Lietuvos „švietėjams“ užmetu tvirtinimą neišsilavinusiu jaunuoments ir dar labiau neišsilavinusiu liaudies. Žmogaus prigimime virpi viena nepageidaujama gislė

— noras pasirodyti didesniu, geresniu, augštesniu už kitus. Štai kad tokiam neišsilavinusiam žmogui įkalba, kad jis bus apšviestas, tai-gi augščiau stovės už savo sanbrolius, jeigu išsitačės Dievo ir bažnyčios, — tai ką padarysi, juk toks žmogaus netikės prigimimas... velija jis buti apšviestu, ne kaip tamsiu. Ir kas iš to išeina?

Igijęs tokiu lengvu budu „apšvietimą“, žmogelis nešiojasi jį su savim, kaip ubagas krepšį. Visiems jį rodo, prieš visus iš jo didžiuojasi. Neturėdamas supratimo, kas yra mokslas, savo „apšvietimą“ rodo negatyviškai budais: eidamas pro bažnyčią nekelia kepurės, per pakelimą neklaupia, pasninkų neuzlaiko, šneka negražius daiktus apie Dievą ir šventus dalykus ir tt. — da-gi daro teip su persitikrinimu, kad atlieka kaznokius didvyriškus veikalus. Ipuolęs į puikybę ir nuostojes religiškių doros pamaty, pradeda neat-skirti pikto nuo gero. Tiesa, įpulti į puikybę ir padaryti kokį blaury darbą pasitaiko ir tikinčiam, ir labai doram žmogui, bet tas žmogus žino, kad daro negerai. Ne teip yra su persigerusiais bedieviškais „šviesyt es“. Paleistuvystė pas juos — tai tik užganapadarymas prigimties reikalavimams; išvadinis Dievo nešvariais žodžiais — tai tik drąsus išpažinimas savo persitikrinimų, anarchistiškas darbas (padejimas dinamitu, užmušimas prezidento etc.) — tai tik užtarimas už skriaudžiamų visų luomų darbininką... Štai delko sakau, kad platintojai bedieviško mokslo tvirkina neišsilavinusius protiškai ir doriskai žmones.

3. Lietuvos bedieviški „švietėjai“ kenkia lietuviškam tautiškam judėjimui. Tai trečias ir svarbiausias mano užmetinėjimas. Kiek dėms padarė Amerikos lietuviams d-ras Šliupas, sukeldamas tikėjimiškus vaidus, galima pamatyti, atsivėlgus į kitas tautas. Slavokų, pav., Amerikoje neyra daugiau už lietuvius, vienok koks skirtumas tarp jų

ir mus! Pas juos nėra tokių „tėvynės mylėtojų“, kaip d-ras Šliupas ir delto nėra tiek vaidų; jie turi dideles organizacijas, išleidinėja puikius laikraščius ir knygas, sudega gausias aukas taikiems reikalams Europoje ir tt. Pas mus—gi... na, žinome, kaip pas mus yra.

Tiek to su Amerika, bet negaliu suprasti, delko Europos inteligentai eina pėdomis d-ro Šl. Jeigu jie rašo prieš tikėjimą, tai juk žino, kad yra sargai to tikėjimo — kunigai ir kad jie tikėjimą gls. Jeigu rašo prieš kunigus, tai juk žino, kad kunigai, užgauti ypatingai, draus žmones nuo skaitymo panašių raštų. Ir aklas juk mato, kad jeigu Lietuvos kunigai draudžia skaityti lietuviškas knygas, tai draudžia skaityti tikrai bedieviškas. Jokių draudimų nebūtų ir lietuvių sparčiau žengti tolyn, niekas neišleidintų tokių raštų palaičių, kaip „Dievas, dangus ir pragaras“ ir j.j.p.

Ir kokį siekį turi Lietuvos inteligentai, platindami tarp žmonių panašius pamfletus? Rodosi, kitokio siekio negali turėti — tikrai norą susilpninti žmonėse katalikišką tikėjimą ir sumazinti įtekėmę kunigų. Bet lygiai to paties nori maskoliai; ir jų didžiausiu troškimu yra sumazinti kunigų įtekėmę iki mažiausiam laipeniui ir susilpninti katalikišką tikėjimą, idant galėtų greičiau ir lengviau paversti lietuvius pravoslavais ir maskoliais. Iš to pasirodo, kad mūsų inteligentai tame atžvilgyje yra gerai pagelbininkais maskoliškos valdžios. Nėyra juk paslaptim, kad žandarai netiek įieško „Varpo“ su jo priedais, kiek „Tėvynės Sargo“. Labai naiviška būtų tvirtinti, kad maskoliai bijosi labai socialistiškų ir politiškių grąsinimų mūsų inteligentų. Maskolija yra tiek dar galinga, kad užlaikys Lietuvą paklusneme per daugelį metų, bet ji žino gerai, kad lietuvių neištengs sumaskolinti tol, kol jie laikysis tvirtai prie savo tautiško, katalikiško tikėjimo.

Ne bedievytė ir ne socializmas, bet katalikiškystė yra prilaikytoja lietuviškos tautiškos dvasios ir delto tai ne kunigai, kurie ją gaivina, bet inteligentai — bedieviai, kurie ją stengiasi išnaikinti, yra faktiškai priešais lietuviškystės.

Ir delko viską tą rašau? Ar pertikrįsiu „Varpą“ ir su jo politika simpatizuojančius laikraščius, kad negerai daro, užsipuldinėdami ant tikėjimo ir dvasiškijos? Dievas žino! Bet sąžinė man šneka, kad žodžiai, kuriuos parašiau, verti neišjuokimo, bet verti bepusiško, gilaus svarstymo. Kas juos svarstys bepusiški, tas — tikėkite man! — pradės ant daugelio dalykų žiūrėti kitaip, ne kaip lygšiol žiūrėti buvo prapratus.

Karvojus.

Paczedumas — dorybe.

Paczedumas yra tokia didele dorybe, juog skaitliuj szventuju nerasiu nē vie-

no, kuris tos dorybės butų nemylejės, arba nors mažai apie ją butų dabojęs. Pas szventuosius paczedumas buvo ir yra tobulingu daiktu, prieszingai negu pas svietiszkus szios gadynės žmones. Rinkti pasauliszkus turtus, ypatingai pinigūs, neizmētant jų ant nereikalingų daiktu, — tai paprastas paczedumo supratimas. Szventiejei ir szventosios Vieszpaties, visqipirmausiai myledavo prisilaikymą arba prisiturejimą, kuris teip sakant yra paczedumo motina. Szventiejei pustelninkai Povylas ir Antanas prisiturejimo dorą į augszcziausį laipsnį iszkėlė. Szv. Timoteuszas buvo tuom vyskupu, — prie kurio szv. Povylas savo gramatoj raszė, pritaridamas apie paczedumą. Szv. Jonas Krizostomas ir szv. Pranciszkus Salezas — savo rasztuose neprisilaikimus abelnai niekina ir skāndina, vienok prie prisiturejimo visus ragina ir pritraukia. Szv. Pranciszkus raszo, juog geru yra daiktu kas savo prakaitu ir paczedumu platina žemiszkus turtus, bet tam reikalui reikia prisilaikyti prie teisybės ir tą paczedumą visada naudoti ant gerų ir szventų užmanymų, t. y. ant garbės Dievo ir vargstantijų blogam likime savo artimii. Szv. Rasztas, prigimtis ir kiti atsitikimai visus mus szaukia prie paczedumo, todēl privalom tą dorybę mylėti ir naudoti dēl augszcziau minētų daiktu.

Iszmintingas atsakymas.

Muezelninkų darbuose atrandam, juog szventoji Margarita, keturiolikos metų mergaitė, kada tapo susekta ir atvesta priesz stabmeldzių sudzias, prefektas Olibrius, prisiartinęs prie jos, paklausė, kokį ji tikėjimą iszpažįsta. Bet vos spėjo jos prisipažinimą iszgersti, su neiszpasakytu piktmu suszuko:

— Ar galimas-gi daiktas girdėti, juog taji žmogų pripažįsta už Dievą, kurs tapo ant kryziaus isztemptu?

Ant szito szventoji atsako:

— O isz kur žinai, juog Jezus likosi nukryziavotuu?

O Olibrius tarė:

— Jūsų tikėjimas jug to mokina!

— Tai-gi — atsako mergaitė — mūsų tikėjimas minėdamas apie Kristaus kančią sykiu mini ir apie isz numirusių juo prisikėlimą ir garbę; tai kodėl vieniems pasakojimams tiki, o kitiems ne? Kodėl vienas tiesas priimi, o antras atmeti? Ne delto mes į Jezų tikim, juog jis kentėjęs numirė — ne! Bet todēl, juog jis savo galybe isz numirusių prisikėlė, pertad jį garbinam, szlovinam

ir į jį tikim, sykiu Jam ir savo gyvastai atiduodami.

Teip jaunutė szventoji kalbėjo prefektui, kuris iszklausęs tą žodžių paszoko atgal ir užsimislyjo.

Daina isz tėvynes vaziuojancio.

Sudiev, tu brangi man tėvyne!
Sudiev, teip mylima szalis!
Sudiev, jus broliai nusimine
Ir nulidusios suseris!

Gal dar sugrįsziu asz prie jūsų,
Atgulti ant tėvų kapų;
O gal kazkur svetur supusiu,
Palaidotas tarp svetimų.

Ir ten antrame kraszte svieto,
Kas mane mirusį lankys?
Kas rutą kvepenčią ar mėtą
Ant kapo mano pasodjs?

Jei tik sparnuotas giesmininkas
Tę mane vargszą apgiedos,
Ar nepailstantis szvilpikas
Man szvilpiniuos laike audros.

Sudiev, jaunuomene jausminga,
Nebeiszysiu gal tavę!
Sudiev tau, gamta abėjinga,
Gal nebebovysi manęs!

Sudiev, jus tėviszkės tankynai,
Kur dengėsi seniaus tėvai,
Kad nepakviesti czia kaiminai
Juos gaudė, kaip avis vilkai.

Sudiev, pauksztėliai cziuibunėliai!
Ar jus iszgersti teks man kur?
Ar jus mergaiczių, žolynėliai,
Gal nekvepėsit man svetur.

Ak, sopulial kruting remia,
Nuo skausmo plyszta net szirdis!
Ir, kad tėvų aplesim žemę,
Svetur ar duszia begagy?

Gal, it ligonis, vis vaitosiu,
Žaidų-gi niekas nesupras;
Ramumo troksziu ir jieszkosiu,
Vienok szirdis jo neatras....

J. Margalis.

Juokai.

Motina tarė savo dukterei, kada tėvas ejo pasivaikszczyotų:
— Mariuk, cik gulti, nes ir viszcziu-kai visi sugule.
Duktė atsake:
— Teip, asz matau, bet su viszcziu-kais ir viszta sykiu atsigule.

Mokslas tikejimo ir doros.

PAVEILDUOSE.

Sulasytas iš yrairio autorijū kun. K. Riedel, J. Dr.

Lietuvisskōn kalbōn vertē A. Kalnietis.

„TİKĖK, O ŽUOVAS!“ (Šv. AGOST.)

(Tęsa.)

— Ta kova, ta dušios baimė — tarė kunigas, — yra nepaprasta malonė per kurią Dievas nori tamistą vėl į tikėjimą atvesti. Bet pasakyk mą tamistą, kaip galejai įpti į tokį padėjimą, nežiurint ant katalikiško išauklėjimo?

— Išpažįsiu tau, tėve, atvirai. Palaidas ir paleistuvingas gyvenimas ir skaitymas bedieviškų raštų privedė mane prie netikėjimo.

— Tikiu tamistai. Netikėjimas pas kataliką, tikėjime šaukletą, niekad nebuva pirmutiniu sunkiu nusidėjimu; visados kiti nusidėjimai ir nudėmingi pajunkimai pramina jam taką į bedievybę. Žmogus, kuris da tiki, negali paklysti be didelio sąžinės neramumo ir kankinančių išmetinėjimų. Priėjautimas, kad užsitraukė sau amtiną pragaro kankynes, visur jį persekioja — ir neduos jam nė diena, nė naktį ramybės. Jei-gu vienok, nežiurint ant to, griešyti nepaliauja, o da podraug ima abejoti, ar galės pasitaisyti, tai neužilgo pasirūpį sau budą užmigdymui pakirdusios sąžinės ir netikram jos nuramidymui.

Paalsinti įkriaris sąžinės išmetinėjimais statosi toki nusidėjėliai prieš patį Kristų, Jo apreiškimą ir įstatymus. Pradedą abejoti apie Jo Dieviškumą, apie teisingumą Jo mokslo, apie busimą sudą, apie dangų ir pragarą. Noretų jie patys sau įkalbėti ir pertikrinti save, kad tas viskas, ko Bažnyčia apie Kristų mokina, yra tikrai apgaulystė, kunigų pramanymu, svajone. O noredami kaipi išteisinti savo abejones, sueina į pažintį su teip vadinamais laisvamaniais ir jų raštais, noriai klauso jų išminčioravių, išjuokimų ir blygyzgojimų ir kokį ten netikrą darodymą, nuomonę kokio ten netikro galvočiaus, o net apčiuopiamas ir aiškias melagystes ir prasimanymus, aiko už neutginčijamus darodumus priešais katalikiškojo tikėjimo teisybę. Toki visados šalinasi nuo draugystės žmonių tikrai mokintų ir dievobaimingų ir niekina knygas ir raštus, kuriuose kaip ant delno yra išrodytas netikėjimo kvailumas ir katalikiškosios religijos teisingumas. Vienu tēdčiu — grieštininkas krikščionis ieško ramybės ir sąžinės grauzimų nutyldymo netikėjime, nes neturi drąsos ir gero noro gyventi sulyg tikėjimo prisakymui. Netikėjimas yra ana pagavle, an kurios bedievis savo nuodėmingą gyvenimą persvajos.

— Tas viskas zodis į zodį yra teisybe — tarė baronas. — Teip bent atsitiko su manim, visiškai teippat. Geiduliai, biauirus ir žemi geiduliai ir nedorybės, atvirai išpažįstu, padarė iš manęs netikėlį. Bet meldžiu kalbėti toliaus. Su dideliu noru klausau.

— Juogiai tamsta buvai katalikiškai išaukletas, tai nebus sunku tamstą padaryti vėl geru kataliku. Priminimo pirmutiniųjų tikėjimo teisybių visiškai užteks. Jug tamsta išpažinai, kad visai neabejoji apie tai, kad Kristus buvo.

— Ir dabar apie tai neabejoiu. Jei-gu ištikimi to laiko raštūninkai aprašo vietą ir laiką Jo užgimimo ir visa bėgi Jo gyvenimo su visomis išgalėmis — būdų tikra kvailysta abejoti, kad Kristus kada tai gyveno ant svieto. Tokiu būdu galima būtų abejoti ir apie buvimą cecioriaus Augusto, Cicerono, Karoliaus penktojo, arba Liudviko keturioliktjo. Bet toki abejojimai yra tikru pasitimu.

— Labai gerai. Ale-gi tie patys istorikai ir tai tie,

kurie gyveno su Kristumi, kurie Jo darbus savo akim regėjo, kurie už savo istorijos teisingumą gyvastį padėjo — tie patys, sakau, pasakoja apie Kristų nepaprastus dalykus, kurie visus, ką apie juos girdejo, nustebino. Jie liudija aki-vaizdoje aršų Kristaus priešininkų apie Jo mokslą, Jo gyvenimo šventumą — o niekas neišdriso priešintis jų liudijimui. Todėl jei tamsta, barone, tiki į tai, kad Kristus gyveno — tai turi teippat tikėti ir į tai, ką Jo laikų istorikai pasakė apie Kristaus mokslą, gyvenimą ir stebuklus.

— Teip, ir į tai tikiu. Bet tokius daiktus, kaip bent sako, darė ir prasti žmonės. Tai kaip-gi iš tų darbų darodyti Kristaus Dieviškumą? —

Mokin taskunigas tada pradėjo ligoniu išguldinėti, kaip tai viskas, ką Evangelistai apie V. Kristų parašė, jau keliasis šimtais metų anksčiau buvo pranašų pasakytą ir šod's į šedį išsipildė. Kaip pats Kristus darodymai savo Dieviškumo darė stebuklus; kaip per visus amžius krikščionys vardan Jėzusa stebuklus darė; kaip Kristaus mokslas, teip sunkus supratimui, o teip įkirus žmonių sąslumams, vienok prisitvė — ir nežiurint ant nuolatinių karionių skaito milijonus išpažintojų ir vis da platinasi; kaip kankintinių tukstančiai už tą tikėjimą, perėdami baistausias kankynes, savo gyvastį padėjo!

Baronas tarė:

— Pergalejai mane, Tėve. Tikiu į Kristų, in Jo Dieviškumą ir in Jo apreiškimą.

Didesniam-gi sudrutinimui tikėjimo barone, kunigas G. toliaus kalbėjo:

— Daleiskime, kad koks tē apgavikas dasigaus prie kunigaikščio izdo, pavogs brangiausias daiktus ir dings. Tuojaus įteško vagies. Antgalo aiškiai išsuduoda, kad tai tas žinomas ir garsus apgavikas yra papildęs aną vagystę. Ka-gi tada daro? Aprašo jį kuotikriausiai, paduoda jo vardą ir pravarde, ginimo vietą; amžį, ugi, veido išveidą, tautystę, kalbą, net ypatingus ženklus, kaip tai: karpas, randus ir panašius dalykus. Todėl tuojaus ima policija sekti ir nepoil-gam suranda žmogų, kuris turi tuos visus ženklus iki vienam, o net tuos — kurie jį gerai atskiria nuo kitų, jam panašių žmonių. Tamsta, barone, ar-gi pasidrasintum tuojam atsitikime ginčytis, kad ir iš kelių tikrai doliarų, kiug tas sugautasis žmogus neyra anuoju, kuris tokiu būdu tapo aprašytas? — A teip! turėčiau būti arba kvailiu, arba metytoju bereikalo pinigų.

— Tai-gi, ar tie, ką netiki į Jėzusa Kristaus Dieviškumą, neyra tokiais kvailiais, ypač, kad čia eina ne apie kelis doliarus, bet apie lobius, kurie savo verte perėina visą pasaulę? Nors jiems aiškiai, kaip ant delno, yra darodyta, kad Kristuje ik' vienam yra visi tie ženklai, kuriuos jau pirm to parodė pranašai; nors Kristus, nekaltab apie Jo mokslo ir gyvenimo šventumą, darė stebuklus be skaičiaus ir tai tuos, apie kuriuos minėjo pranašai; nors akliems matymą, nebylijams kalbą, raišiams valdiąją kojos gražino; nors vienu pamojimu savo valios numirelius prikeldavo iš numirusiųjų; nors visas išgalės savo kancios ir budą savo numirimo ir savo iš numirusiųjų prisikelimą apsakė; nors, pergalejęs mirtį, per keturiasdešimt dienų matomas ant žemės gyveno, o paskui dangausna užtėngė, iš kur sulyg savo prizadėjimo švenčiausią Dvasią atsuntė ir savo Apaštalus teip stebėtinai atmainė, kad iš jų padarė kuouoliausius apsakintojus Jo Dieviškumo; nors jie per stebuklus, vardan Jo padarytus, svieta, panėrusi nuodėmėse, po Jo įstatymais palenkė: nors tukstančių tukstančiai drąsių išpažintojų Kristaus Dievystę ir Jo mokslo dieviškumą naujais stebuklais ir savo kraujų patvirtino; nors antgalo Kristaus karalistė ant žemės, šventa Patnyčia, tarp skaitlingų ir smarkių užspuldinėjimų iš šalies svieto ir pragaro, vis da tvirtai stovi ir vis platinasi; tai vienok netikėliai nežiurint to, ne iš kelių doliarų, bet iš savo locnos dušios ir išganymo ginčijasi, buk viskas, ką Bažnyčia apie Kristaus Dievystę ir Jo apreiškimus mokina ir garsina. Šsa melagyste, apgavimu ir tuščia pasaka!

(Toliaus bus.)

Zinios isz pasviečio.

Amerika.

Kaip pranesza laikrasčiai, ciesa-rius Wilhelm pas Edvardą atsilanky- mas daug istabių daiktų pagimde. Sa-ko, jis buvęs Londone tik todėl, idant tvircziau persitikrinti, ar Anglija už-merkų akis, jeigu jis savo laivynę pa- sukty į pietinę Ameriką ir nekurias lin- kon Portorico salas paimty, pagalios kelis Venezuelės portus, kaipo „atlygi- nimą“?

Bet turbūt karalius Edvardas toki užmanymą nupėikė, teip bent diploma- tiszki agentai į Washingtoną raszo, vie- nok Vokietija drutą laivynę prie Vene- zuelės yra jau isziuntus ir nuo Danijos žada susv. Tamosziaus salas nupirkty, po- tam szvipeszti su Brazilija ir kitais, pa- galios ir su Svuienytomis Valstijomis.

Bet Svuienytos Valstijos ir tuom tarpu nesnaudzia, bet teipgi savo lai- vynę prieszai vokiszkaį jau isziuntė.

Amerikoniszki laikrasčiai labai daug su tuom klausimu užsiimdinėja, nes laivynės amerikoniszkoji ir vokisz- koji dabar jau lygios, o už keletos metų yokiszkoji penkeriopaį pasididys, o tuok- kart kas gali numanyty, kaip pasisekty su tokia laivynę susiremti! Visiems jau zinoma, juog vokietcziai savo laivynę daug sparcziau didina, negu Svuienytos Valstijos.

Sziandien nekurie ir diplomatai ame- rikoniszki labai yra užimti apie vokiszka- sulyg Venezuelės narsumą. Tuli Val- stijų urėdninkai mena, kad jeigu Vokie- tija nors mažą Venezuelės kamputį už- imty, tuokart karė neatbutina.

Maskolija.

Negana to, juog barbariszkoji val- dzia blogai pasielgia su tamsuoliais savo žmonėmis, kuriuos laiko per tikrus ver- gus, bet antgalo atsikreipė ir ant savųjų urėdninkų bei mokjtesnių vyrų, užta- ranczių už vargstančią begalo žmoniją, ir savotiszkaį pradėjo juos smaugty. Caras sergąs, zinoma, mažai atsakantis; visą viltį padeda ministeriuse, o tie sa- trapai pagal naujaisiąjį budą vieszpa- tyste pradeda valdyty. Na ir kas isz to iszeina? Sztai Charkovo gubernijoje, kaip jau seniau buvo raszyta, tarpe so- dieczių ir valdzios buvo kruvini susirė- mimai. Keles deszintis kaimieczių ka- zokai ant vietos pribeldė, o arti tukstan- czio likosi sumity ir dabar, už pasikėli-

mą prieszai valdzia, turės sunkiai atsa- kyty. Paskutiniame laike visi arezsztuoti likosi paszaukti į sudą, vienį isz kalėji- mų, antri isz namų. Už juos užstojo 18 apginejų, kurie iszrodė, juog valdzios urėdninkai neteisingsai su jeis apsieina, todėl ir maisztai tam panaszys kija. Ir kas isz to iszėjo? Tiesų ministeris vi- sus 18 apginejų į kalinį ant vienerių metų sukimszo! Tai jieszkok, žmogau, teisybės, kad nori!

Andai garsujj istoriką Milinkovą už užstojimą už studentus nubaude ant pu- sė metų kalėjimo, o dabar net 18 ap- ginejų.

Panaszys apsieirszkimai bematant visai nusilpnis biedną carą, kurs ir be to jau nezino už ko veikiaus szvystis. Nekaltas caras, ką jo visi urėdninkai su žmonėmis teip begėdiszkaį apseidi- nėja, bet kaltas, ką tokius urėdninkus laiko, juog jo valdzia — neapribuota.

Makedonija.

Makedonijoje judėjimai vis labiau dar platinasi. Prie upės Struma tarpe pa- sikėlelių ir reguliariuszkos kariaunos buvo kelį susirėmimai. Kaimas Orane kelis sudegintas, o gyventojai, apart ketų iszsprudusių į girias, visi iszdynti. Kaimo Bistnyca tik pusė sudeginti. Negana to, juog turkai kaimus ir gy- ventojus naikina, bet visur ir girias de- gina, idant pasikeleliai niekur jokios prieglaudos neturėty. Tai teip bent raszo laikrasztis „Isgrew“, prieszingas tam makedonieczių pasikėlimui.

Turkai-gi isz savo pusės pranesza, buk visi jų judėjimai sutramdyti, o tuom tarpu pasikeleliai kuogeriausiai stovi ir ne tokie baugys, kaip jų prieszai garsina. Jų eilėse atsiranda daugiau poros desetekų atsizymėjusių vadų, kurie atsakancziai visą padėjimą ir pozicijas žino. Vyriausiojuo vadu yra jenerolas Zonczew.

Skaudėjimai! Gėlimai, nesiliaujantis skaudėjimai. Kaip sunku kentėti. Koks laimingumas tai pergalejus. Jokia lie- karsta teip negiriama kenczianczių, kaip sviete pagirtas Anker Pain Ex- peller — dėl reumatizmo ir nerviszku skaudėjimų neduoda nieko geresnio. 25c. ir 50c.

Isz visur.

Odessa. Vagiliai nakties laike įsi- kraustė į kunigaikszčio Lorenz palocių ir ant miliono dolierių apvogė.

Havana. Straikai cigarų darbininkų dar nepasibaige. Miestas Havana kri- tiszkam padėjime atsiranda.

Vienna. Ant upės Dunojaus, netoli nuo miesto Ursovo, paskendo garlaisvis zykiu su 30 darbininkų.

Berlynas. Garsingas pasaulėj isz- dirbėjas kanuolių, Fr. A. Krupp, uma mirtimi pasimirė. Eina paskalos, buk likosi užmuztu. Jo dirbtuvėj 43,000 darbininkų dirba. Paliktą turtą apskai- to ant 125 milijonų dolierių.

San Francisco. W. J. Campbell, pargrįžęs isz Guatemala, parveže tik- riausias žinias apie Santa Maria vulka- no iszsziveržimą. Jis pasakoja, juog ver- zentysis vulkanas prazudė 5,000 gyven- tojų ir visas pliantacijos isznaikins. Bledį tuom tarpu apskaito ant poros milijonų dolierių.

Peterburgas. Gilioj Maskolijoje maskoliszka valdzia su žemdarbiais vis dar blogai apseidineja. Už kiekvieną teisingą pasiprieszinimą liekasi tuojaus arezsztuoti.

Angliszki laikrasčiai paduoda, buk caras kelis valstieczius norėjęs pas save priimti ant audiencijos, bet ministeriai slaptom juos suaresztavo ir nedaleido nė carą pamatyty.

Odessa. Miestą Beszd, Persijoj, isztiko didi nelaimė. Dalis miesto vi- sai iszdegė ir liepsnose apie 200 ypatų prazuvo. 1,500 namų, dirbtuvių, krau- tuvių, į pelenus pavirto. Gyventojus miesto apskaito arti 20,000 ypatų.

Peterburgas. Pranesza dienaszčiai, juog daktaras Mierzejevskis nė prie caro, nė prie carienės nebuvo szauktas, bet tik didziamjam kunigaikszcziai Mi- kalojui Aleksandroviczui, kuris proto sumiszimą įgavo. Vel kilo paskalos, buk caras vieszpatystė savo dėdei Vla- dimieriui žadąs pavesti.

Konstantinopolė. Daugybė maho- metoniszku urėdninkų sultonui, dienoj juo žigimimo, sudejo įvairius velyjimms. Sultonas savo padėkavojuje pridurė,

uog jam ir mahometonai ir krikščionys yra mielais. Nė vieus isz sultonų teip dar nebuvo sakęs, per ką visi klauztojai labai nusidyvijo.

New York. 25 dieną Lapkriczio New Yorko policija suaresztavo du besipeszancziu italu, Domenico Santo ir Antonio Menz, pas kuriuos atrasti dokumentai, juog abu areštuotu yra anarchistais. Priežastį jų pesztynių mena tą, juog Santo nuo tos tarnystos žadėjęs atsisakyti ir kelis anarchistus policijai jau buvo iszdavęs.

Berlynas. Brazilijoj turėjo kilti nauja anarchistų kolonija, paskirta vientik vokiškais ir amerikonskiais anarchistams. Dėlei to užmanymo, Carlos Condor buvo atradęs arti Santa Catharina apie 3,000 akrų žemės. Visi kolonistai būtų turėjęs džiaugtis liuosu kraszteliu. Anarchistai laukė kaip rojaus, bet projektai, dėl stokos kapitalo, dingo.

Vilnius. Isztremtasis vyskupas, kun. Zvieraviczius, likosi paskirtas į Sandomieriaus dieceziją, in kur netrukus turės keliauti. Isz Tveriaus važnos per Moskvą į Varszavą pas jen. gubernatorių Czertkovą, kuriam turės pasizadėti isztikimu valdžiai (?) buti. Kelionė isz Tveriaus per Moskvą tyčia likosi paskirta, nes važiuodamas per Peterburgą būtų turėjęs siekti ir patį Vilnių, kame visą miestą būtų atgimdęs. Vilniaus-gi diecezijoj jokios nominacijos dar negirdėti, tik paskirtas ant neapribuoto laiko administratorius.

Isz Amerikos.

Užpūlimas ant trauko.

Davenport, Ia. 5 žmogždžiai szio miesto priemiesty sulaike expresinį traukį. Sudaužė dinamitu expresinį vagoną ir paėmė 20,000 dolierių, dingo. Policija jau kelis suaresztavo, bet tikrai nežino, ar bus tie patys.

Žadėjo nužudyti prezidenta Rooseveltą.

New York. Czionykszciziai dienaszciziai pranesa apie tris anarchistų sąraszus sulyg nuždimo prezidento. Apie tai pasakoją tula Lena Docheimer, apreiksždama, juog ir ji pati kitus kartus buvusi anarchistka, bet tuom tarpu jau nuo jų atsiskiusi. Ji sakė, juog pirmiausiasis anarchistas, kurs žadėjo nužudyti prezidentą, buvo tyčia atvykęs isz Prancuzijos. Matydamas kaip prezidentas nuo žmonių yra mylimas, pasibiaurėjo to savo darbo ir grįžo atgal į Europą ir pats save nužudė. Pagalios jo vietoj buvo paskirtas kits anarchistas, tulas Miller, ir antgalo ponia Schroeder, bet ir szie to paliepimo neiszpildė nušizudė.

New Yorko policija subruzdo ir nori tikriaus dasizioti, ar tas būtų teisybė.

Baltos vergės.

Philadelphia, Pa. Szio miesto policija susekė keistą draugystę, kuri nuo kelių metų merginomis prekiaują. Jaunos, gražios mergaitės Europoj esti prikalbintos ir czia atveztos, begėdiszkai niekinamos. Visi prekežai likosi areštuoti. Tarpe mergačių daugiausiai atsiranda vokietačių ir žydelkaiczių.

Netekęs pinigų, isz proto laisze.

New York. Jacques La Traverse, prancuzas, griztantis į tėvynę nuo salos Gvijanos, kame buvo uzdirbęs daug pinigų, New Yorke niekadėjais likosi apgautas daugiau kaip ant 5 tukstanczių dolierių. La Traverse, apsižiurėjęs, juogiai prarado visą savo turtą, gavo proto sumisimą. Policija ji nusiunte į begroczių ligonbutį.

Didžiausia bažnyczia.

Mieste New Yorke žada pastatyti naują Rymo-katalikiszką bažnyczią. Pagal projektų bus ant visos pasaulės didžiausia, kuri kasztuos 22 milionu dolierių. Plianą apdirbo kun. Bouillon, kanauninkas katedraliszkos bažnyczios, Ottawoj, Ont. Bus izgieo 550 pėdų, ploczio — 450 ir augszteio iki kryžiaus virszunei — 450 pėdų.

Cambridge, Mass. Serganti mergaitė, nekokia Nina Danforth, pati prie šudystos tulo vaikino, A. Emery, prisipazino ir likosi nubausta ant vienierių metų ir devynių mėnesių kalėjimo. Emery nuolat jai kalbėjo, juog ją vesęs, bet mergaitė dasizinojus nuo kitų apie tuszczias savo viltis sulyg savo jauniko, savo locnam bute, kad tasai buvo pas ją atsilankęs, isz revolverio jį nužudė.

Didelė ugnis.

Isz Scrantono raszma, juog mieste Olyphant'e miesto dalia iszdegusi. Ugnis prasidėjo isz vienos krautuvės nuo gazo eksplozijos. Bledį apskaito nuo 175 tukstanczių iki 200 tukst. dolierių.

Septyni metal kalėjimo.

Wilkes Barre, Pa. Povylas Raczewskis, lenkas angliakasy, kurs laike straių už dalyvuimą prie iszmetimo isz rėlių pasazierinio Delevare and Hudson traukio buvo suaresztuotu, 12 dieną Lapkriczio tapo apsudytas ant 7 metų kalėjimo.

Narsi materiszke.

Sault S-te Marie, Mich. Tuša fermerka Alfreda Scales ant farmos tarpe burio kalakutų užtėmijo sukancziuosius du lookiu. Paszokus nubėgo į kambarį ir pasiėmus szaudyklę ant vietos abu užmuszė.

Projektas nenusidavė.

Scranton, Pa. Isz abiejų pusių, kaip angliakasių, teip ir isz kapitalistų, turbūt daugiau sąvaitės, kaip taikinas, kad kaip greicziau tą neapkencziamąjį straių galutinau užbaigti, jokiū budu nepasiseka. Kompanai dabar jau mato, juog jie turi pasilikti kaltesniais už darbininkus, todėl kiek galėdami rupinasi patyloomis tą viską užtrinti. Todėl jie ir įnesz projektą, idant jau be sodo, vientik su darbininkais gražiai susigadinti. Kiek duodasi girdėti, jau žadėjo darbininkams 15 procentų ir 9 valandas darbo, pagalios net jau ir ant anglių sverimo pristojos. Bet tarpe ir kompanų atsirado tam projektui prieszinkų, kurie viską suardė. Buk to viskio norėjęs milionierius Morganas.

Paszventinimas naujos bažnyczios.

Chicago, Ill. Pereitoj sąvaitėj atsbuvo paszventinimas naujai iszstatytos lietuviszkos szv. Jurgio bažnyczios, kurios klebonu yra Jo Mylysta kun. Krauczianas. Naujoji bažnyczia labai dailiai iszrodo. Ją statė kontraktierius T. Ostrovski.

Daugiau kaip 30 metus iszmczintas Dr. RICHTERO wisan swietli žinomas

"ANKER" (Onkarinis) PAIN EXPELLER.

yw geriausia gydulu 200

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

ir wisokiu Rheumatizku skaudejimu.

us 25c. Ir 50c. pas wisus apdekoritus arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street.
New York.

Teatro atbalsiāi.

Brooklyn, N. Y.,
Lapkričio 17, 1902.

Laikrodis, kabantis mano kambarį ant sienos, išbeldė lygiai septynis, kada ašai dėdamas ant galvos skrybėlę, kalbėjaisi su namiszkiais, juogai tik po baliu, apie kokią dyvlyktą, namolei pargrįsziu, bet mislijau, kad kaip greičiau nusiduoti į paskirtą salę ir pamatyti teatrą, potam atlikti savus reikalus. Savo užmanymą netrukau išspyldyti, nes nepraslinko nė 10 minučių, jau asz atsiradau salėj, kame turėjo buti atlosztas teatras. Saleje perdaug buvo szilta, nes vėliaus atsilankusiems vietos nebuvo. Beveik visos sėdynės jau savo valdytojus turėjo, vienok jaunimas vis traukė ir isz visų pusių viens por kitą vis skverbėsi atrasti prie platformės artesnę vietą. Dar beveik pusė valandos laiko iki uždangos atidarymūi likosi, o jau geras skaitlius jaunūmėnės del sto kos sėdinių privalejo užpakalyj stovėti. Antgalo tiek prisikimzo, kad ir stovintiems mažai vietos buvo. Ne ką padarysi, — kas pirmėnis, tasai laimingesnis; asz neturėjau reikalo stovėti, nes anksčiau atėjęs, spėjau dar tuszcziaj sėdynę užtikti.

Tankiausiai esti, juog kiekvienas eidamas į tokį vieszją susirinkimą, visada su savimi atsiveda sau mylimą ypatą, arba draugą, ar broli, ar seserį, bet tankiausiai savo pažįstamą merginą, idant po teatrui galėtų socziai iszstrapsėti, ar kitokiu budu su ja linksmas vakaro valandėles praleisti. Toks užvedimas visur vienokis, ir tuokart teip buvo. Tik asz vienas to budo nebuvau prisilaikęs, nors mano mislys sieke padanges, ypacz tą scenos marga uždangą, kurios pakėlimo be kantrybės laukiau. Buvo man ko ir laukti, nes ten, isz po tos uždangos, tikėjaisi pamatyti, ko troszkau, ko mano szirdis aimanavo ir ko asz nuo seno laiko skurdau. Szaraszja koncerto, kurs priesz teatrą turėjo atsibuti, rankose turėjau. Pirmiausiai turėjo dainuoti keturios mergaitės, „Žydi darže dvi kvietkos,“ potam „dueta“ ir ant galo du chorai, viens vietinis lietuviszkos parapijos, o antras — isz Newarko. Po koncertui, pagal programą, turėjo buti nors pusę valandėles juokai, o paskui jau teatras. Užvardinėms teatro: „Szv. Kazimierius“ (drama keturiuose aktuose), kurį pirmą kartą buvau girdėjęs. Belaukdamas pradziūs pa-

mazi isz kantrybės bridau ir besėdėdamas rankomis suplojau. Tiek tik ir terekėjo. Sucirinkusieji rankomis plojimą paantrino ir lyginai didžiausia banga su griausimu per salę prasineszė. Uždanga nesjudino. Dar kartą salė nuo delnų praskambėjo ir nė neapsizurėjau, kaip prieszai save iszvydau adarą sceną, ant kurios, kaip Nemunėlio pakrantėse maža vilnis, du chorai siubavo. Akys mano prasvito, nes tame burij iszvydau ir tą ypatą, kurią geidziau matyti. O ji tuokart buvo daug dailesnė, malonesnė ir nekalta. . . . Norint tarpe visuomenės buvau įsigrūdęs, vienok mano dvasia apie jos nekaltą veidą sukinejosi ir prie jos glaudėsi. Tuokart jau asz jokių rupesczių neturėjau, kaip tik į ją vieną geidziau žiūrėti, bet žiūrėti amžinai. Labai jai buvau įsitikėjęs ir mislijau begalo. . . . Vadovo rankos mostelėjimas mano mislis suardė, nes keturios jaunos mergaitės pradėjo „Žydi darže dvi kvietkos“. Jos teip jautriai ir saldžiai dainavo, kad asz tuokart viską jau buvau pamirszęs, tik mislijau apie savo likimą, apie atskirtį su brangiaja tėvyne Lietuva, kaipo bijunas su rožele. . . . Akys apsiplėdė aszaromis ir asz savo galvą su tomis praicitis mislimis ant deszinės rankos paguldžiau. Tos, mergaicių dainos, jau galo negirdėjau, tik iszbudau tuokart, kad iszگردau plonus, linksmus „dueto“ trelius. Paszokės isz to letargos miego, mislijau, juog atsirandau Dubysos pakrantėse, tarpe siubuojancziųjų berželiu, kuriuose Geguzio dienomis laksztįngalas czilubėdavo. Daina grazi, linksma, o balsas. . . . tasai balsas priminė man Lietuvos gyvavimą ir jos grozibę. Toji daina vėl mane migdino, nes nužengiau mislimis į tas Lietuvos lygumas, kame sesute rugius piovē, o motina jai pusrytėlius neszė. . . .

Choras isz Newarko su „Dviem Rožėm“ mažai jau mane ramino, nes artinos valanda prie bāznytinio choro, kuris turėjo dainuoti „Ant luotelio“. Ir isztikro, nors sėdynė mano gana stambi buvo, bet, rodos, pasijutau, juog su savo sėdyne jau vilnyse siubuouju ir klausiu, ir verkiu, ir dejuoju, ir szaukiu: „Kur tu pasidėjai, kame esi? . . .“ Nespėjau dar pamislyti, o-gi žiuriu, juogiai vėlei toji, traukianti žmogų į nekantrybės nasrus, marga uždanga prieszai mane riogso. Jau rankomis man visai nereikėjo ploti, nes kiti tuom pakaktinai mane apsvaigino. Nėgana

delnus plėszė, bet dar ir grindis kojomis isz to užganėdinimo spardė. Koncertas pasibaigė.

Liezuvis nuo prakaituoto oro paliko visai iszduvusiu. Norėjau pasikelti ir kuom norint suvilginti, bet nebuvo kam savo sėdynės globoj palikti, nes susigrudusi visuomenė tik progos laukė, kad veikiau pasikeltum. Szalep manęs sėdėjo kelios „jaunamartės“ ir tarp savės kalbėjosi. Prie jų prisitartino dar keletas isz tų paczių ir džiaugėsi isz koncerto. Uždanga netrukus pasikėlė ir visi nuo juokų sukrito. Ant platformės sėdėjo ne tai zydais, ne tai nigeris, tik koksaį keistas sutvėrimas, visas apsiszarmalojęs, kad bangu buvo ir pažiūrėti. Norint visuomet pas mane mažai juokų randasi, bet tuokart jau isz viso pilvo juokiausi. Kiek tai spēku tam žmogeliui reikėjo padėti, kolaik jis ant tų „sztukų“ iszsilavino.

Tuojaus turėjo prisidėti teatras, arba drama „Szv. Kazimierius“. Ypatos szios buvo: Kalniskienė (p. Palmaukakienė) varginga naszė ir su trimis savo mergaitėmis (dukterimis): Katriuka, Maryte ir Onute; Jonukas jos sunus; Barbora (p. Abraicziutė), Kalniskienės sesuo; Mireckienė, namų locnininkė; Kaufmanas, prekėjas; dvi pirklės; zydas Jankelis, klebonas ir kamarninkas su savo pagelbinuku. Istoriija dramos tokia: Kalniskienė pasilikus be vyro, gyveno svetimoj stuboj su savo trimis mergaitėmis, o sunus Jonukas be jos žinios buvo iszduvęs į Ameriką. Krautuvsė apie trijose buvo daug kalta, nes pati sirgo, o uždirbti nebuvo kiti. Mergaitės visos tris susimislijo eiti į bāznczią ir pas szv. Kazimieriaus paveikslą iszpraszyti savo motinai sveikatos, pinigų užmokėjimui skolų ir randos ir kad Jonukas isz Amerikos pargrįsztu. Kaip sakė teip ir padarė. Vienok bāznyticioj mergaitės užtko klebonas, kurs viszjā nuo jų iszklause, davė jų motinai pagelbą. Antgalo-gi kad zydas Jankelis ir kiti pavadinu kamarninką iszliciotuoti paskutinius jos daiktus. Jonukas isz Amerikos pargrįzo ir viską apmokėjo.

Skaidu kiekvienam ant szirdies buvo, kad mažos mergaitės meldė savo motinos, kad labai daug nesirupintų. Pati Kalniskienė savo rolę kuopasekmingiausiai atloszė, nes tikrai iszrodė ant vargdenės naszės. Jos skaudus veidas, pasijudinimai, griaudis kalba, kiekvienu aszaromis troszkino. Tame visai atsakanti buvo, nes visuomenė

matė, kaip su žydu Jankeliu (p. Kubilius) turėjo kovoti. Jankelio rolė kuogeriausiai išėjo, nes sunku daugiau tokių Jankelių, kaip kad p. Kubilius, atrasti. Prie kiekvieno jo pasirodimo visi plojo rankomis. Labai dailiai loszė ir mergaitės bažnyčioj pas svz. Kazimieriaus altorių; toji jų veikmė mano atmintį ant visados pasilik. Kitos ypatos teipgi nevisai prastai savo užduotę atliko. Vadovui, p. Rakauskui, reikėjo daug spėkų sukrauti, idant tą viską kuogeriausiai atlikti. Žodžiu, už tą teatrą lietuviszkos parapijos giedoriams visuomeniskai galima izstarti aczių. Ant tokių teatrų kiekvienam lietuvininkui priderėtų atsilankyti. Visuomenės grąžys apsiėjimai ir džiaugsmas iz to linksmo vakaro buvo neispa-sakytas.

Visą laiką žiopsojau ant veikenczių ypatų. Viskas puikiausiai buvo atlikta, nes daugiau negalima reikalauti, bet žydui Jankeliui reikėtų vienam izstarti aczių. Rodos jis tikru žydu lietuvininko kailių buvo.

Po teatrui visi subruzdą prie szokių. Miklinau ir asz savo kojas, bet argi tiks jautis prie karietos. Porą kartų dėl praktikos pats vienas apsisukau, bet vos susilaikyt spėjau; dar minutą ir bucziau gal izsistaisęs kaip — ilgas ant grindų.

Szokis szokių buvo, bet man szirdį gėlė, kad jos nebuvo kam suraminti. Apsidairiau kelis joskus, apėjau vią aplinkui salę, o jos... niekur negalėjau nužvelgti. Rodos ji ne tokia buvo, kaip asz maniau ir, teisybė, neapsirikau.

Atsistojęs tulame prie durių kampu-tyj, nuleidau galvą ir pradėjau dusauti... Grįžo man ant mislių vos tik praėjusio koncerto dainos... Jos buvo man malonios. Dar kartą nužengiau mislimi ant tos scenos, kad manaszė Kalniszkienė, kalbėdama į savo dukreles, laužindama rankas verkė ir szaukė.

„...tas žydas be szirdies! o vargelis mano!...“ Atsiminiau svz. Kazimieriaus altorių, prie kurio tris mergaitės susimylėjimo meldė... Atsistoję prieš mane ir Jankelis su gauja policisty, kurie daiktus licitavojo... viskas mano galvoj maiszėsi, kad net pamirszau kur asz esu. Tuom tarpu, laike tų mano gily mąstimų, sudavė man kas į petį. Paszokau. O gi ji prie manęs stovėjo. Ji dabar buvo nekuom kitu, kaip angelu, arba Lietuvos dartzelių rozele... bet dar puikesne.... Neramybė izs mano galvos izszgaravo, nes jaučiaus

laimingu. Suraminus mane savo szvelnais zodeliais, tarė: „Jonai, eiva szokti! Asz atskaiju: — nemoku! Tiek tik ir reikėjo, nes nespėjau akių pakelti, o ji su kitu jaunikiu po salę lyg stirma nuo uošos ant uolos szokinėjo. Tai pamatęs, suraukiau kaktą, patyloimis praszabzdėjau: — o miela, szokiai neatnesz tau laimės, ir salę apleidau.

Brooklynietis.

Szis - tas.

Popiezius Leonas XIII, sulyg ilgo savo vieszpataavimo, tarpe buvusijų nuo pradzijs popiezių treczią vietą uzima. Ilgiausiai vieszpatavo svz. Petras ir Pius IX. Teipogi ir sulyg amžiaus, 20 dieną Vasario 1903 m. uzims treczią eilej vietą tarpe visų popiezių, nes 93 metų rubezių tik du popiezių tegalėjo sulaukti; svz. Agatonas, miręs 682 m., ir svz. Gregorius — 1241 m.

Alaska yra szalis, kurioj kitus kartus buvo galima pasilikti turtingu, bet sulyg žmogaus sveikatos, tai kiekvienas tą tur-tą tų neatbutinai turėdavo prarasti. Laikė žiemos, kuri traukesi apie 10 mėnesių, negalima jokiais pasilinksminimais ir linksmomis valandomis naudotis, o vasa-rą visa szalis — tikras vuodų lizdas. Prie to liga reumatizmas žmones per-dėm kankina. Ant gyventojų veidų nekuomet nepamatsi linksmumo arba užganėdinimo, nes visi nuolatiniam už-sidarime gyvena. Teipogi visi pripatę prie asztrių gėrimų, bet kartais jeigu tų stokuoja, naudojasi iz „morphium“. Atsitinka, juog nekurie prie stokos gė-rimų, raudoną atramentą geria ir esti tuom užganėdinti. Iz tos tai priezatis jieszkotojai aukso tankiausiai įpu-la į melancholiją ir laipsniszkai iz proto slenka.

Naujas Katalogas!

Brangus Tautieciai! Per ilgus me-tus tėjyiau ir stengiausi patyrti, ko czia da mums truksta? Ir sztai ką pa-tėjyiau: kad truksta visiszko katalogo. Tat atjauzdamas tą reikalą, pasiryžau savo Tautiecius juomi apdovanoti, o ypatingai priešz Kalėdas, nes gal ne vienas norėtų ką nors kam „prezentą“ nupirkti, bet kaip izsirinkti? Tai-gi sziamė reikalė izsleidau tokj dideli Kata-logą, kokio dar lietuviszkam lieuvijė nebuvo ir nesiranda. Tame kataloge

viską rasite, kas ką norėsite, t. y.: viso-kių knygu, abrozų ir abrozėlių, razan-zių, szkapliery, visokių dziegorėlių ir lenciu gelių, ziedų, spilų ir tt. Teipgi visokių muzikaliszų instrumentų, ko-kių tik kas norėtų. Toliaus karabinų, revolverių; teip-gi dėl raszymo groma-toms popierų su puikiomis pavinszavo-nėmis ir dailiomis kvietkomis. Teip-gi dėl drukavojimo gromatoms maszinių brangių ir pigių, t. y. nuo \$40.000 iki \$3.50; teip gi albumų dėl photographi-jų idėjimo, elektriszų diržų ir tt. tt.

Tai-gi kas tame kataloge yra apra-szyta, tas viskas randasi mano krautu-vėje ir jeigu kas ką norėtų izs augsz-aciau minėtų daiktų gauti, teatsiszaukia, o aplaikis tą milzinišką katalogą už dy-ką, tik reik prisizusti 5 centus markėmis tai yra paczo kasztus. Ir kada kas iz katalogo kokį daiktą izsirinkęs pas mane nusipirks, tas manęs niekados ne-keiks, nes viską aplaikis kuoteisingiau-siai.

Su reikalavimais szaukitės po tokiu adrisu:

J. Matulis,
112 Grand Str.,
Brooklyn, N. Y.

SERGANTIJAME PILNA IZGYDYMA

Garantuojame pilna izgydyma.

Pasekimingiausiai gydau visokias paaleptas ir pavirtines ligas, kaip antai ligas szirdies, plauzciu, inkstu, pilvo, gatzvos akadėzijoms, silpnai atminti, dvasiszka nusilpima, lytiszkas silpnybes, selovimus, sustimima, visi lytiszka pas moteris, kraujavimus ir tt., netru ligas, po-dgra, reumatizma dazniaus, penzlygia ir tt. Praszalin gumbas, gydau gimdy mo ligas, vi-sokius sustimimus etc. Neriziskas ligas gydau es pagalba servaisiu elektriziniu prietais.

Lytiszkas dazniu ligas

izgydau per ketetas dienas, kuoje no-muodyjimui, olos ligas, semens begima, žia-dies erkėje ir burmo, nosy, akys ir anozės, mezikina vrodikumo, lytziu nusilpimui ir tt. Gydau kuopekimingiausiai ir švazra-lesiu pilna izgydytymu Chro-niszkos ligos yra rėmo specia-lizkamu. Gryvishrio neravoni. No-durnas izszegzaminimas ligosiu ir je izgy-dymas—tai yra mano prideris.

DR. LANDE

Spitolinis specialistas.

134 E. 24-ta al., kamps Lexington av.,
NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaru, Nedėlioms
nuo 9 ryto iki 4 po pietu.

Negalinti aszabazkai atsilankyti, gal pars-ziųti lizstaką; butinas rezekavimas postenoj
lizstakoj.

Rėzonas visokios kalbos. Turis praktika
Lebanon Bellevue Post Graduate University
Hospital, Directorius Mediciniszko Instituto.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Izleista kas CZETVERGAS.

Kazktoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anectas Baltiejas, Dažturtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:
„ZVAIGZDE“.

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Worcester, Mass. Netoli poros metų atgal, mūsų parapijoj tarpe parapijonų buvo sukilė didi nesutikimai, o kartais atsitikdavo net ir vaidai. Kas pagimdė tuos nesutikimus ir vaidus, gali kiekvienas gerai numanyti, nes neretai girdi, kokių czia, Amerikoje, parapijose avelių atsiranda. Teip buvo ir pas mus. Atsirado keli paslėmėkai, na ir suprask, pasirijo mūsų godotiną kleboną, kun. Jaksztį, pravyrti. Pradėjo galvoti, landžiojo po karčziamas, po įvairias užkampes, ir vis žmones prie jų prisidėti kalbino. Žinoma, neapsėjo ir be susirinkimo, bet kad neteislingai viską bandę daryti, teip jiems ir dabar isz to naudos nėra, o prie to ir varginiesniejei žmonelės, kurie prie jųjų buvo prisidėję, per juos tapo apgauti.

Jokiu budu nelaimėję su savo mieariais, nutarė nuo dabartinio kun. Jakszcio atsimesti ir darydami susirinkimus pradėjo rinkti aukas del nusipirkimo loto ir pasistatymo sau kitos bažnyczios. Iszpradžių sekėsi jiems kelis tamsuolius, kaip jie patys, prie savęs pritraukti ir iszluskzientai kelis centus. bet tas neilgai trukėsi; žmonės susiprato, juog isz tų miltų pyragų negali buti ir pradėjo szalintiesi visai nē nemislydami

apie kitą bažnyczią ir, kaip tik aukos susilaukė, tas jų užmanymas ir paio. Pinigų buvo surinktu 140 dol. ir dviem vyrais, be žinios aukautojų į banką tapo sudėti. Aukautojai, zinoma, subruzdė ir pradėjo reikalauti, kame jų pinigai ir tiems poneliams niekur ramybės neda- vė, kolaik anie nepadarė abelno susirinkimo ir neapsvarstė, kur tuos pinigus butų galima sukimszti.

Ir teip, antra diena praejusio Lapkriczio mėnesio ant susirinkimo susirinko keletas vyrų ir pradėjo apsvartinėti, ant ko tuos 140 dol. apversti? Buvo įvairių įnesimų: vieni norėjo, kad prie tų pinigų draugystės kiek nors prisidėtų, nupirktų lotą ir pasistatytų sau locną; alė; antri geidė, idant pinigai bankoj stovėtų tol, kolaik parapija nepastatys naujos bažnyczios, o tuokart į tą bažnyczią ką nors naujo už tuos pinigus nupirkti; tretieji—gi norėjo, idant liktų apversti ant tautiszky dalykų ir tt. Bet kas tau, didesnė pusė susirinkusiųjų pareikalavo, idant tarpe aukautojų liktus iszdalinti. O tiems, kurie buvo davę tik po 2 dol., pasakė, juog tegul jų visai nereikalauja, nes negaus. Tas susirinkimas ant niekų ir nuvėjo.

9-ta-gi dieną Lapkriczio ant susirinkimo susiėjo vieni patys tų aukų rinkikai ir tarpe savęs tuos pinigus pasidalino! Na, ar tai teisybė? Negana yra pasakyti, juog tie keli iszgamos kruviną žmonijų procę prisisa vino, bet galima sakyti, juog p a v o g e, ne kitaip. Jie teko tiems pasgalviamis, kurie savo tautos reikalų nesupranta ir nemato!

Matot, broliai tautiečiai, kokius tai begėdiszkus darbus daro tie „apsvizstunai“, kovodami prieszai bažnyczią ir kunigus! Kiek jie tuom vargingų žmonių apgavo ir nuskriaudė? Pirmiau tik lakstydami rėkė: „Dėkim pinigus, bus viskas gerai! bus nauja bažnyczia!“ o tuom tarpu ką padarė? Savo vardą nužemino ir sutepė akyse, netik savo brolių, bet ir svetintaučių. Padėkim sau, ar nebutų būvę geriau, jeigu tuos pinigus ant tautiszky reikalų būtų paaukavę, kaip ve ant kankintinių mūsų brolių, meldžiančiųjų su azaromis mūsų pagelbos, arba „Motinėlei“, bet kas tau, kad sulyg tų reikalų jokio spravimo neturi ir suprasti nenori! Geriaus jiems pragerti, ne ką apie tokius dalykus mislyti!

Dabar klausimas, kas tame dalyke yra kaltas? O-gi mēs patys tokiomis esame ir pertad, juog jokio apsvietimo

neturim. Mēs nieko nežinom, kas bus rytoj, kas mus ateityj laukia, kas pasaulėj dedasi, bet tik klausom tų prieszų, kurie mus isz kelio nori iszvesti ir tankiausiai jų klausydami sulyg ausų ir raugalą įlendam. Visi mus tuokart niekina ir ant juoko palaiko. Isztikro, broliai Worcesteriečiai, gėda mums butų, jeigu visada ir visame klausytumėme tų niekādėjų, kuriems nē bažnyczios, nē kunigai negali įtkiti.

Gana miegoti, imkimės prie darbo, o tuokart atsikratysim nuo tų iszgamų ir apgavikų ir nuo visų busim godojami.

Jonas Vieraivais.

Reikalė vysk. Valancziaus rasztų.

Shenandoah, Pa.,
26 d. Lapkriczio.

Isztrauka isz protokolo Jubilejiniu vysk. M. Valancziaus Komiteto Susirinkimo, laikyto 25 d. Lapkriczio, Shenandoah, Pa., szv. Jurgio klebonijoje, 7 valanda vakare.

N u t a r t a: 1) apgarsinti, kad aukavusieje ant vysk. Valancziaus rasztų iszleidimo iki naujų metų (1903) atsizauktų ir pasiimtų nuo Komiteto jiems prigulinczias knygas. Jei to nepadarys iki 15 Sausio 1903 m., tai parodys tuomi, juog tas knygas dovanoja ir neturi pretensijų jokių.

P a s a r g a. Komitetas priverstas padaryti szita ultimatum, nes yra nekurie tautiečiai aukavusieje ant vysk. Valancziaus rasztų iszleidimo, ką nepasiima atspausdintų knygų, o už akių į žmonės visaip sneka „buk jiems vysk. Valancziaus neuduoda pazadetų knygų.“

2) Padalinimui knygų paskirta kasieris p. V. Stagarą ir sekretorių kun. A. Miluką.

Szias knygas Komitetas turi iszdalini-
nimui: „Ziwtatą Szewitų“, „Dawatky knyga“, „Pasakojimai Antano Tretininko“, „Pamokslai apie Sakramentus“ ir „Zemaiczii Vyskupystė“.

3) Likusias nuo iszdalinimo kam rei-

Lietuviai, szelpkite lietuviszkus biznieriust

SHENANDOAH, PA.

Damininko Brazinsko

Drapanu sztore

galite gauti visokių drabužių: vyrams, moterims ir vaikams. — Dabar pasi-
gabenuo daug naujų žeminių apsilvilkimu.

Shenandoah, Pa., 37 Centre str., 37-

kia, knygas pavesti draugystei „Motinėlei“, su išlyga, kad anoji pinigų iš pardavimo tų knygų apverstų ant steigimo fondo vysk. M. Valanciaus įsto stipendijai.

5) Aukoms nustojus įplaukti, komitetas neturėdamas fondo tolesnius rąstus vysk. išleisti, perversiją (t. y. likusią) popieros materią nutaria parduoti, ne pigiaus kaip pirkto, beje 3/4c. už svarą, paliekant tiek popieros, kiek užtenka dar vienai knygelei, beje: „Apie sekiojimą Kristaus T. Akempio“ tatspaudinti.

6) Popieros pardavimą palieka pp. kasieriui V. Stagarui ir K. Radzeviciui.

7) Jeigu pardavus perversiją popieros pasirodys užtektinai pinigų, tai išleisti 5000 egz. „T. Akempio apie sekimą Kristaus“, vysk. Valanciaus versta.

8) Atsakyti nuo 1 d. Sausio randą namų, kur ikisziol buvo sudėtos atspaudintos knygos, nes randa be reikalo bus mokama, kad tada pagal sutarimą knygos turi būti atiduotos „Motinėlei“ draugystei, kuri rūpisis apie steigimą stipendijos vysk. Valanciaus vardo ant naudos besimokinančios jaunuomenės.

9) Susirinkimo nutarimus pasiūsti per keleivą visiems Komiteto sąnariams, idant kiekvienas viską peržiūrėjęs galėtų ant rąsto išreikšti savo sutikimą ar priešingą nuomonę, teipgi pagarsinti laikraščiuose nutarimus ir finansizką komiteto stovi. Komitetas.

Pasąrga. Mūsų komitetas niekad negavo aukų, ką Chicagoje ir apie linkėse kolektavota. Tų aukų tepajieszko aukautojai nuo p. Montvilos & Co. Knygas mūsų atspaudintias duoti galime Chicagiečiams tik tada, kad jų paskirtas komitetas paves mums surinktus pinigų (sivirszum pusantar szimto dollierių, kaip girdejome.)

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Prie Susivienijimo Lietuvių R.-Kat. Amerikoje prisiraszė sekancios ypatos: Prie 36 kuopos, Newark, N. J.:

- S. Vanagas.
- M. Miszkunas.
- J. Macziulaitis.
- M. Akialis.
- M. Akialienė.
- J. Bukeviczia.
- J. Sprainaitis.
- Prie 3 kuopos, Elizabethport, N. J.:
- Kun. B. Žindzius.
- R. Žiogas.
- A. Žindziūtė.

- M. Žeimis.
- V. Vaitekunas.
- P. Žiogas.
- Prie svz. Petro ir Povylo draugystės, So. Boston, Mass.:
- J. Bielckus.
- S. Vizinskas,
- B. Szlizeviczia.
- K. Szlizeviczia.
- J. Nevulis.
- A. Perakszlis.
- V. Bielckus.
- V. Zavorskas.
- P. Kadarauckas.
- L. Boris.
- P. Sasnauckas.
- J. Babinskas.

ersikėle isz Wilkes-Barre 17 kuopos i Elizabethport, 3 kuopa:

- J. Daukszys.
- O. Dauksziene.
- Isz Wilkes-Barre 17 kuopos i naują 46 Sugar Notch kuopa:
- A. Szimkonis.
- M. Szimkonienė.
- J. Zigmantaviczia.
- R. Kaminskas.
- J. Kaminskienė.
- A. Kaminskienė.

Centr. sekr. J. Kasulaitis.

Nauji Rasztai.

G ł o s Litwinów do młodej generacyi magnatów, obywateli i szlachty na Litwie. (Tilžėje 1902 m.)

„Mano tėvynė buvo mano dievaicziu. Jai tai paszvenčiaziau kiekvieną sanmylingą, kiekvieną brangų szirdžiai jausmą, ir del jos tai aukauju dabar savo gyvastį! Elgiausi kaip irlandietis, stengiausi išluosuoti savo krasztą isz po svetimo ir nuožmaus jungo ir isz po dar nuožmesnio jungo naminės fakcijos, tos draugės prasikaltime tėvudystės, kurios užmokėsniu yra gyventi negarbėje su pavirsztininiu žibėjimu ir jausti sąžinėje iszmetinėjimą už niekadarystę. Mano szirdies geidimu buvo isztraukti tėvynę isz po to dvejojpo despotizmo, Norėjau patastyti jos neprigulmybę toli nuo pakisėsinimų by kokios galybės ant žemės. Norėjau iszkelti ją ant tos pavydėtinos vietos, kurią Apveizda jai paskyrė.“

Tokiais žodžias iszreiszke pirm szimto metų norus ir troszkimus Irlandijos patrioty neužmirsztinąs Robertas Emmet. Mūsų dabartinių patrioty — bent jų,

kurie raszė apkalbamą czia atsiliepiamą — troszkimai yra kuklesni.

„Nesvajojame — raszo jie — apie atgaivinimą Didziosios Lietuvos Kuni-gaiksztystės, ne apie lietuviszkus lėginus, nė apie lietuviszką laivynę, nė apie uzliejimą Lenkijos lietuviszku galvalu, nė apie sugadinimą politiszkos lygsvaros Europoje, nė apie sureformavimą viso svieto. Mūsų idealas labai kuklus. Norime tiktai, kad kiekvienas butų ir pasilikty Lietuviu, koku jį Viešpats Dievas sutvėrė, kad mylety savo žemę ir gimtinę kalbą, kad mylety skaityti ir raszyti lietuviszka, kad turėty užtektinai knygų ir laikraszczių savo kalboje, kad szviestųsi, o apszisvietę kad susipažintų su iszmintingesniu vėdimu ukės, kad imtųsi už amatų ir pirklystės ir nesiduoty apgaudinetis zydamis ir, igijęs didesnę gerovę, nereikalautų įjeszkoti duonos kąsnelio kazinkur už okeano Amerikoje, Afrikoje arba Australijoje. Žodziu, nepretenduodami prie visasvietinės rolės, norime, kad lietuviszka tauta, turinti savo grazią istoriszką praeitį, savo siekiančią pradžios XIV (?) szimtmeczio raszliavą, ta jauniausia krikščioniszka tauta Europoje, užimtų tarp kitų tautų atsakomą, nors kuklią, Apveizdos paskirtą jai vietą.“

Siekiu brosziuurėlės yra pritraukti sulenkėjusius Lietuvos gaivalus prie lietuviszko judėjimo, vienok ar atsieks savo tikslą — dalykas daugiau, nekaip abejotinas.

Lenkiszka kalba knygutėje nelabai pagirtina.

Vienas isz mūsų turi apsi-vesti! Komedija isz no veiksmo. Tilžėje 1902 m.

Szta komėdiėje regima: versta isz lenkiszkos kalbos. Mūsų žmonės jos nesupras. Raszyba netikus, kalba nepriguli prie geriausių.

Juokai.

Ž y d o b a i m e.
Žydas budamas kelionėj sustojęs tuloj karčiamoj ant pietų valgė kiau-lieną. Jam bevalgant pradejo žaibuoti ir smarkiai griauti. Žydas iszsigandęs paszkok nuo stalo ir pradejo ne savo balsu vaitoti:
— Oi, Dievuli, nu, ar už tokį mažą kiau-lienos kąsnelį Dievas tokius ermy-derius daro!

VENGRAI.

(Iš pasągustų žmonių knygelės.)

Man rodos, juog visi regejote vengrus, kurie žimos laikų ateina prie mūsų; todėl noriu čia apsaakyti, kas tai yra vengrai, ko vaikščioja ir kaip gydo žmones. Tikiu tą apsaakymą nebūsent be naudos.

I mūsų pietus tuojaus už lenkų karalystės prasideda vengrų žemė. Yra gana plati ir skaitosi dalim Austrij ir Vengrų cėsorijos. Vengrai vos ne visai yra katalikai, žmonės niekuo nedėti ir gana turtingi, nės jų žemė yra vaisinga. Turi savo kalbą, tačiau nemoka ir vokiškai.

Vengrų žemėje cėsorius įsteigė žolius dirbtuves, kurios daug pritauso žolų, gydymui žmonių suderančių; todėl vyresnybė, negalėdama visų krašto gyventojams parduoti, verčiasi tomis žolėmis ir pelno pinigus. Žmonės, žoles parduoda, turi šiek-tiek ant jų persimanyi; todėl vyresnybė paskiria iš sodų vaikukius, moko juos vardų žolių ir liepia gerai įsidėti jų prekę. Dar esenčius į mūsų žemę išmoko lenkiškai, rusiškai ir žemaitiškai, nes be to negaletų susišnekėti. Taip prašveitę duoda kiekvienam ilgus batus, kelnes, stripkę ir apsiaustą žydus; platų ilgą brylį ir lazda su kirveliu ant galo; o į kukšterą įkabinia skrynėlę su žolėmis. Perdėtiniai prikovė ratus žolų važiuoja, o nešėjai keliauja pėsti. Apie Visų Šventę buri tokių vengrų kasmetai išleidžia į mūsų pusę. Vaikiniai, žoles nešioja, nebėna cėsorijoje į kariuomenę. Kiekvienas nešėjas tiek turi pinigų perdėtiniai atskaityti, kiek išneša duotas jam žoles, o ką daugiaus išvilioja nuo žmonių, tas jiems tenka.

Kad idėm žinotumėte, kas per gydytojai yra vengrai, aprašysiu čia elgimos vieno, kurio tikra pravardė Petras Nepomuk.

Tas metuose 1829 atvykęs į Raseinius ėjo į aptieką ir siulo savo žoles. Aptiekorius, pamatęs buteliukus jo atkaišiotus, bė spaudalų, žoles praskiestas, juokė iš jo ir nepižo. Petras apmaudingas laukan skubindamas tarė pats savip: „su tais mokintais aš nieko nepadarysiu; eisiu geriaus pas artojus į sodas.“ — Taip ryžėsis nukombrino į Dumšiškių sodą. Į pirmą kiemą įžengdamas tarė: „tegul bus pagarbintas Jezus Kristus.“ — Ukiniukas atsakė: „ant amžių amžinųjų amen.“

Ėjo tuojau svetyis į trobą, nusiautė savo apsiaustą, pastatė skrynėlę ant stalo, išėmė buteliuką ir patepė akis; paskiaus tarė: „koki grakšti gaspadinė, kaip pas ją viskas dailiai sūrykiuota! Bene turite sergančių? Aš išgydysiu.“ — Šis atsakė: „ačiū Dievui visi sveiki esma lygšiolėi. — Čia kaimynai musų Jurgio serga motina; bet ją karšėtis juoba žudo ne kaip ligą, nes turi jau 82 metus.“ — Klausė vengras: „o kamė Jurgis?“ — Šis atsakė: „čia sodos viduje; pas jo vartus yra talias kryžius.“ — Dar tarė vengras: „ponytaite, esmi svečias prie jusų, ar nepavaišai kuo?“ — Ta ir pašėrė valkata.

Vengras bė jokio užmokėsinio pavalgės, nešinos toliau ir ėjo pas Jurgį. Pamatęs jį kieme sušuko: „ką beveiki, Jurgis?“ — Šis atsakė: „meldžiamasis, ar mane pažįsti?“ — Svetyis tarė: „o kaipgi; ar neatmeni, kad aš čia pirm šešiu metų gydiau žmones?“ — Jurgis atsakė: „tiek neatmenu.“ — Įėjęs vengras į trobą padėjo savo skrynėlę, patepė akis ir išgirdo kosant senutę. Šoko tuojau į šalutinę, pamatė senutę besirūtinėjant lovoje, ėmė už rankos, stebėjos ir tarė: „tū nūta turi 82 metus amziaus, skauda tamstai srėnas, dusulys žudo, naktimis miegoti negali. — Bet nenusiškai, jei sunis pinigų nepasigailės, busi sveika ir šokinėsi it mergelė dviejų dešimtu metų.“ — Senutė tai girdėdama prasijuokė. — Vengras toliau tarė: „nu, Jurgi, ar duosi man šėsis rublius, aš senutę išgydysiu?“ — Šis atsakė: „ką beįgydysi?“ — Šis atsakė:

„ką beįgydysi, karšaiti bėngiasi“. — Sušuko vengras: „ot jau nebmyli motinos, Viešpats tavęs nepalaimis, gailėsi pinigų, jug aš ne šimto rublių reikalauju. Kiek duosi?“ — Šis atsakė: „tet, duosiu tris rublius.“ — Vengras tarė: „duok keturis“. — Senutė tai girdėdama atsiliepė: „Suneli, duok, ir aš pridėsiu, — rasi pagysiu, jug jis mano sopulius kaip iš rašto iškaikė“.

Teip sūlygus vengras atnešino puodą ir visokių javų po truputį. Įbėrė į tą rieškutes rugių, miežių, kviečių, avių ir sėmenų, įdėjo keletą lapų nuo šluotažės, pripylė puodą vandens, liepė suverti ir gerti kas diens po dvi stiklini. Tarė senutė: „o skystimus sugėrusi, ka dirbsiu su tirštimais?“ — Šis atsakė: „sukasnok ir praryk“. — tarė senutė: „oi dakta-reli, nė vieno danties nebeturėdama, kaip aš sukasnokiu?“ — Vengras atsakė: „suzėlėk, išsulpek ir išspiauk, o busi sveika it rublius“.

Dar vengras pajieškojės kreidos parašė į siją Jonas Kungas ir sakė savo pavardę rašęs. Atėmęs pinigų tarė: „kitą metą aš čia užėsiu ir pasidžiaugsiu iš sveikatos senutės. Sūdiev“.

Išėjus vengrui tarė Jurgis: „ar ta žinia, kamė žoles, jug ir patys butume senutei gerudnė išvirė“.

Senutė, išplempusi puodą srebalo, neutilgo numirė. Keliaudamas vengras pakliuvo į Blištrubiškės sodžių, Papelkiais vadinamą. Įėjęs į namus atrado ukininką Joną jau pusamžį ir klausė: „ar sveiki esate?“ — Šis atsakė: „sveiki“.

Svetyis ėmė Jonui už rankos, stebėjos į delną ir tarė: „kaipgi tamsta sakais sveikas esas, o sergi? Miegodamas knarki, lig trečios adynos temiegti, pakirdęs apsisuki ant kito šono, apsisukęs beždi ir nebeveikiai gali užmigti. Kartais dar skauda tamstai srėnas ir liečia varsto. Jei žolų nuo manės nepirksi, neušilgo didžiai įsirusi!“ — atsakė Jonas: „nu jug ištiesy teip yra, ar giltinė ir papasakojusi?“ — Tarė vengras: „ne giltinė pasakė, bet ranka tamstos ir mano tai rodo. Turiu žoles nebrangias, už septynis rublius išgydysiu“ — atsakė Jonas: „kamė rasiu teip daug pinigų?“ — Tarė vengras: „nu, kaip geram ukininkui duosiu už šėsis, antgalo už penkis; nesigailėk dėl savo sveikatos.“ — Atsakė Jonas: „nu, gerai, duok jau“.

Vengras atnešino tuščią butelį, pripylė vandens, įvarvino po tris lašus iš dviejų savo buteliukų, įmetė žiupsnį druskos, sumaišė ir liepė gerti, kol pabėngs, kas ryta po stiklą. Atėmė pinigų, parašė į siją Jokubas Eiken ir įsikibino į kukšterą.

Išėidamas teiravos, bė nėra kamė ligonių. Jonas atsakė: „Viduklės karčiamejo tydo sunus nuo nedėlios serga karšėiais“. Vengrui išėjus, Jonas gėrė žoles ligi galo ir paliko toks-pat, koks būvęs.

Vengras tiesiai nuejės į Viduklės karčiama, padėjo žoles ir pamatė begulintį žyduką. Kibo jam už rankos, o į delną prisistebėjos tarė: „matau, juog nuo nedėlios sergi, karš ai tave žudo, vaitojai, persalaj; nepirkėsu nuo manės žolių, netversiu!“ Paskiaus atsisukęs prie kitų žydų tarė: „klauskite jųs, žydai, mės ne pinigų rankiodami vaikščiojame, bet žmones gydydami“. Dievas atsintė jums į namus daktarą. Šią naktį prisapsnavo man jųs pranašas Abraomas ir liepė eiti į tą karčiama jauno ligonies išgydyti, o aš nė žinote nežinojau čia sergant žmogų.

Tėvas tai girdėdamas pradėjo lygauti ir sulygo žoles už pusantro rubliaus. Vengras davė mažą, kaip pirštą, buteliuką, liepė dalyti ligoniui kas diens po penkiolika lašų ir iškeliavo. Tuotarpu žydėlis tas žoles gėrdamas tris dienas bėpateko ir mirė. Tėvas vos nepatrako, norėjo vengrą jiečkoti,

bet kamė beras? Cigonai kletyje nesugavęs, laukuose nebusu griebsi.

Vengras leidėsis ant Krakių linkui, pamatė netoli nuo kelio butą, dėjo, atrado ukininką raudoną kaip batvinį su raudona kaip dujoja nosimi ir suprato jį geriant. Savotiškai elgdamos, klausė: „ar sveiki esate?“ — ukininkas pasisakė sveikas esąs. — Bet vengras už rankos jam kibęs tarė: „aš už tamstos sveikatą ir trijų skatikų neduočiau, — nes vos pasigeri, galva sukasi, kojos šlitinėja, miegti išsižiojęs, burna tamstai džiusta, o kartais gėlia ir srėnas. Jei nuo manęs nebrangiis žolii, neišgali tepateksi“. — Atsakė ukininkas: „o ar brangios bus?“ — Tarė vengras: „ką čia brangios, dėl savo sveikatos nieko nereikia gailėtis, už 10 rublių išgydysiu“.

Šeiminkas ėjo prie moters ir tarė: „motin, ar girdi? tas svetos manęs neklusęs išpasakėjo ligas mano, ir keta išgydyti už 10 rublių. Ar galėčiau imti žoles?“ — Atsakė moterė: „et, ką čia žoles, vengrai žmones apgaudinėja; geriaus pamesk ariėlką ir busi sveikas“. Ukininkas tačiau sulygo su vengru ir žoles nupirkė už tris rublius.

Vengras klausė: „ar turi ariėlkos?“ — Šis atsakė: „turiu“. — „Atnešk man butelį“.

Atnešus įvarvino jį degtinę iš trijų buteliukų po kelis lašus, liepė kas rytą gerti po stiklą ir atėmė pinigus. Ukininkas tarė: „ačiū tau, daktareli, už skanias žoles. Pati man ir galva jau iškulo už gėrimą, dabar nebegalės nieko sakyti“. Vengras ištyvino, o ukininkas koks buvęs paliko.

Vengras užėjęs į Jauniškių dvarėlį sergančių nerado, vienok ponaičius pardavė dvejas banduras, o panaitėms raudonus karalius. Visųmatėsioji tarė: „meldžiamasis sveteli, bene turi žolii nuo blusų? Vasaros laike tos mums įkiera“. — Šis atsakė: „turiu, kodėl neturėsiu“. Ištraukė keletą popierėlių su įvyniotomis dukėmis ir pardavė. Kad išdūrines vengras jau buvo pusėje kiemo, atsiminusi panelė skriejo prie jo ir tarė: „užmiršau paklausti, kaip tas dulkes reikia vartoti?“ — Šis atsakė: „reikia kiekvieną blusą sugauti, išziodyti ir kratyti tas dulkes į nasrus; kaip tik paragaus — padvės“. — Tarė panelė: „et, juokdarys esi; aš sugavusi galiu ir užmušti“. — Atsakė vengras: „nee, gali ir teip daryti, jei blusėlių nesigaili“.

Toliaus keliaudamas vengras atėjo į karčiamą P. Precziševskio ir išgirdo sodelėje mergelę nuo trijų metų džiutim sergant. Pasislėjęs ėjo į tą sodelę. Atradęs ligonį veidžėjo jį delną ir tarė: „turi džiutį, tretį jau metai kaip sergi; nieks tavęs negydė, pakol Viešpats manęs neatsiuntė; aš tave pagydysiu“. — Atsakė mergelė: „aš neturiu pinigų, kuo užmokesių?“ — Tarė vengras: „et, turi skepetu, duosi man ir gausi žolii“.

Teip pasakęs liepė atnešti smalinyčią. Tris atvejus pylė jį dervą vandens, pamašė ir išliejo į puodelį, kelis lašus įvarvino savo žolii į tą vandenį ir liepė gerti. Mergelė atiduodama skepetą apsvirkė ir tarė: „laikiau tą įkapei, o dabar turiu atiduoti ateiviui“. — Atsiliepė vengras: „kam tų įkapių? išgysi, kita gražesnė užsidirbsi“.

Tai pasakęs nežinau kur ištyvino, o mergelė, išgerusi dervos vandenį, ant pavasario kovo mėnesyje numirė.

Teip tatai vengrai į rankas veidžėdami užtinka ligas ir teip gydo. Tačiau netruksta prie mūsų žmonių, kurie laukia tų makliorių, tiki jiems, perka nuo jų žoles ir duodasi baisiai apgaudinėti. Ar-gi ne gėda jus, išmintingai žmonės? Sugrįžtė namon vengrai sako: „ai, Lietuvoje ir Zemaičiuose žmonės tamsūs, daugiau turi pinigų, ne kaip proto. Kiekvienam ir sveikiausiam galima įkalbėti ligą ir pinigus išmąvoti. Bėpigū mums tę nuėjus: pilnus kišenių pinigų pri-

krauname; o kad jie išmiršta, kas mums darbo, lai gauna daugiau išminties“!

Tokiais pat gydytojais yra bobos, šepijau žmonės, bajorai, o kartais ir kunigai. Tie visi daktarystės nemokėsi, nepažįsta ligų, gydo jus vos ne visumet degtine, o ta nekūmet ligose nederą. Teip darydami baisesiai jus apgaudinėja. Žmonėms gyvybę savo mylintiems nelinkėčiau pas juos eiti ir zolinėtis.

Lokininkai.

Už Vilniaus yra miestelis, vadinamas Smorgonė, kuriame ne perseniai sugautus kruמוose meškučius arba lokius mokė šokti ir dviem kojom vaikščioti. Lygia dalia Zemaičiuose Raudonamjamė dvare Jomylistos Tiškevičiaus pramokytus lokius gėboje žmonės arba pirkti, ar nunuomoti keletui metų ir vazdžioti po mūsų kraštą.

Bet tie lokininkai kaipo katalikai nė kokių išmonių nedarė, atvedė savo gyvulius paš ukininką, tam leidžiant, putė patrubočių, šankino lokius (meškas), paskiaus davė joms kepures, prašydino nuo šeiminko pinigų, javų, duonos ir mėsos. Vistai padarė nešinos į kitą butą ir lygia dalia šankino. Visi sodos vaikai juos lydėjo, o šunes už kits kito lojo, bet prie lokių artinties nedrįso.

Kartais vazdžio drauge lokį ir lokienę; tai apsvėduos lokininkai džiaugėsi, nes užgimes lokutis butinai jiems pridėrėjo. Suvadindavo žmones ir pakeldavo gimtuves. Stipriai jau pasigėrė pramindavo lokutį maušu, šmūliu ar kitu žydų vardu; todėl žmonės ir vadino toktą gėrynę lokučio krikštynomis.

Susigentinę teip lokininkai su žmonėmis paprastai daugiau gaudavo dovanų. Tačiau visuomet ukininkai skaitė lokininkus už ubagus, kuriuos kiekvienas šelpti turėjo. Lokininkai priešingai skaitė save už ponus. Kad vieną kartą kažikuo apsvirkio vaikiukas senesniojo lokininko, tas balsu tarė:

— Tau arti reikia ir akėti, ne ponu buti, ne lokius vazdžioti.

Žagarės parapijoje, Verzių sodoje, metuose 1820, žimos laike pas ukininką Jokubą apsinakvojo lokininkai. Jokubas turėjo gerai uždaroma jaują, kurioje savo arklus laike. Lokininkai, norėdami kaip reikiant atsiliepti, meldė ukininką, idant ant vienos nakties išvedęs ašvenius į kutę, leistų lokius kloune uzdaryti. — Jokubui leidus ir išvedus arklus, lokininkai du didžiū lokiu uzdarė jaujoje ir sugulė troboje. Tuo tarpu du iš Kuršo atvykusio cigonu, nežinodami lokininkus nakvojant, atėjo naktyje vogti arklių. Pagadino jūtrina, įsilaužė į klouną ir ėjo tamsoje gaudyti arklių. Vienas cigonas begrai bydamas numynė lokio koją; tai staiga į piestą stėjusi sugrobė jį glėbį cigoną ir teip suspaudė, juog tas vos „ai“ sušukęs numirė. Antras lokis antram cigonui sugrobė už peties; tas užgirdęs žvangėjimą gelžinių pančių ir prisilietęs jos garuotą nosį, sušuko:

— Velne, atiduosiu tau dušią, tiktai paleisk mane. —

Tai pasakęs išsimovė iš sermegės, išsprudo iš gerų nagų ir išspruko laukan. Lokiu buvo priištų, todėl ginties negalėjo. Cigonas jau laukia budamos, o velnio neregėdamas, tarė:

— Gumbą tu gausi, ne dušią mano, bile tik aš išsisukau iš tavo rankų.

Tečiaus vos stengės nueiti pas kaimyną; iš bairaus išgąščio įsirgo ir atgulė.

(Toliaus bus.)

Tevynės Sargas“ ir „Zinyczia“

Tuodu laikraščiu yra gaunamu pas Rev. A. Kampas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa.

„Tevynės Sargas“ kasuoja ant metų 1 dolerį.

„Zinyczios“ visi išėjusieji numeriai (1-8) gaunami už 60 centu.

Adresai Centralizsko komiteto Susivienyjimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalcinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pitsston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyрка, 46 P. O. B. Edwardsdate. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pitts-ton, Pa.
7. Dvasiškas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluszauskas, Forest City.
Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
Povylas Gaizaukas, Mahanoy City, Pa.
L. K. Karalius, Baltimore, Md.
M. Schermis, Brooklyn, N. Y.
Mikolas Miszkunas, Newark, N. J.
J. Macziulaitis, Newark, N. J.
J. Rabikauckas, Brooklyn, N. Y.
A. Kozlevskis, Attsburg Pa.
J. Rikteraitis, Waterbury, Con.
S. P. Tananeviczia, Chicago Ill.
3222 Auburn ave.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKŲ DRABUŽIŲ KAUTUVĖ

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrbybės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiam pasi
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatinai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowski

vienatinė katalikiszka

Agentura Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.
288 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriausių kompanijų už žemą
prekę, suozicia pinigings in Europą per ran-
davą banką.

Visoki prisiantimai daesina greitai ir
teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro
Gomozo ir Alejans.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau BANKA

kurioje galite saugiai
pasi dėti savo pinigings,
teipogi izsmainau pi-
nigings visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompa-
niju ir gelezinkelio ti-
kietu. Szipkortes į ir
isz Europos.

Teipgi siunciu pi-
nigings i visas dalis

svieto ir izduoda veksems ant visu didinju
miestru Europos.

Bankas Europoje,

Hamburge: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkiniau ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirtbos isz geriausio ir gra-
žiausio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra už
kitu iszdirtbeju žvakes sunkesnes ir pige-nes.
Kurie guod. kunigai musu žvakes mėgino,
visi yra tikrai užganėdinti. Adresuokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis Kaz. Radzewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka, einant į miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del
svetelių ir labai paranki del ty, kurie atklaus
į Shenandoah, Pa. Apart visokių arieklių ir
alaus turi didelį zopostą pargabentų isz Euro-
ropos visokių vynų, cigary, o teipogi prilauko
visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvynę ir prieteliską rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta cielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiau ne eis.

*Teipogi parduodu szipkortes ir siun-
cziu pinigings i visas dalis svieto.*

Stebetina proga!

Valkams prie miszių suknius
isz geriausio kaszmiro su
poikim pamuszu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigiszkos suknius \$12.00 ir augszciaus.
Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciaus.
Paltos extra \$20.00 ir augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

CHAS. B. KLOSTER,

Successor to

ANTON KLOSTER,**Altar Builder, Sculptor & Carver,**

DESIGNER AND BUILDER

—OF ALL KINDS OF—

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

—PLANS ON APPLICATION.—

ANTON KLOSTER,

ARCHITECT,

Churches & Schoolhouses especially.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

Geriausia ir pigiausia vieta

del pirkimo

Siuvamu masziju

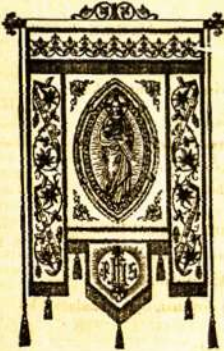
pas

Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszinos nuo \$ 15.00 anguztyn, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaitau.

Teipogi isznokiname siuti, katrie pas mane perka masziju.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

BENZIGER BROTHERS**36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.**

Iszdirba
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specia-
lizškai darome
szilkinjus ir
auksinius IS-
SIUVIMUS.

Ant pateikalavimo visados prisiunsiame prabas ir tavoru prekes, teipogi ir dideli ilustravota kataloga prisiunsiame.

Raszik ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydima nuznodijimo kranjo, skuros isberima, spuogy, skauduliu, skaudahezas gerkle, lieztvio, burnos ir nosies, skausmingu uztinimu kirkesniu ir kitu daliu. Ronotas kojas, skausma nu garve, skausma galvos, gelima kaulu, skaudėjima krutinės, skaudėjima viduriu, nesamantingu pilvo, upavietrijima, himoridos, saugala, szirdies ligas, plauziu ligas, kataru, uzsiszaldyma, dusulj, dšiovu, inkstų ir pusles uzdegimam, strikturu ir akmenj pusleje.

Mano metoda yra vis atinai zinoma, kuri smarkiausias neruvy ligas, slabnuma isz priezasties iszdykimo jaunysteje, neuzmigimo kancija, pražudyta energija, melancholia, svalgulj, drebejima, iszsgyti, nevaisinguma, pastovinciai isgydo.

Asz turiu viska, kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausių tyruisėjima, dasiekiau didzius praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specijalistais didzio gabumo, ka tik galedami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai isbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydineciu, kurie pirmaus gydesi pas daktarus, garsinanzciausius gabiaius daktarus.

Saugokites nuo tokiu žmonių, agentu, draugysciu, us dyka duodaneziu receptu, diržu su elektrika ir apgavingu patentavų gyduoliu.

Kreipkites visi isz pirmo pas sena daktara SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o uzžedytisi laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami sena daktara Smith. Gvarantuoju gruntuama, greitai ir pigu iszgydim, Rodas duoda uzdyka. Liekarstos 50c.

SMITH & S
SENAS
pecijalista

Neuzmiraskit adriso:

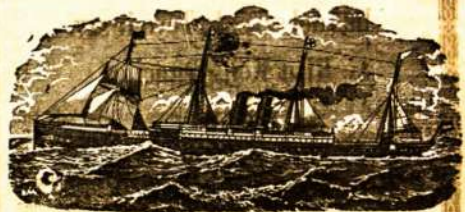
153 E. 18th Str..

New York, N. Y.

MAX KOBRE**Lietuviszka Banka**

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinia, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausių prekę. Esu utvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziamė pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dieny. Mesų kantoroje galite susisznėkėti lietuviszkai ir lenkiszkai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų gelezinkelju Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositu bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentu tik tą mokam nuo 50 dolriu ir virsziaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pažiri ir iszimti gali kožu dieną nuo 2 ryto iki 3 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uzdėta filija atsiranda po

Nr. 87 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA
„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
 darbus gerai, pigiai ir greitai;

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
 DRAUGYSZIŲ, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus dar-
 bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
 lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
 kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmars' visokius bat-
 nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
 torius, szventuju stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus
 ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ke geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi duellas skolodus, Ryme, Batisbenoje, Cienciasi ir New York'e.

Sveikata! - Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**.
 Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
 pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užtedyk pinigus ir su-
 drutik savo sveikata pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duodu žinoti visiem lietuviam tautieciam,
 juog nuo 1 Geguzio (Mojaus) bus atidaryta
 mano nauja krautuve vyriszkų siutu po Nr.
 144 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Az esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką In-
 kiau krautuvg vyriszkų drapanų ant 48 Grand str., bet
 nuo 1 Mojaus issikraustau ant 144 Grand str. ir per tai
 lig tam laikui turiu ant pardavimo daugeli siutu už labai
 pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pir-
 kinio gaus da gerą dovana.

Naujos krautuves adresas:

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

**The Lowe Painless Den-
 tal Parlors.**

Geriausi Dentistai, nes trunkia dantis be jokio
 skaudojimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Au. zsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztrankimas \$50.

Visą savo darbą garantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteriai. Ipacz mandagiai pa-
 tarnausime „Žvaigždes“ skaititojams.

Mes isztranksim dantį dovana, jei reikalusit ko
 daugiau.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

„KATALIKAS”

Lietuviziskas Sanvair-
tinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill.
Kasztuoja ant me-
ut \$1.50.

Norinti uzisiraszt,
turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorius Vyna

— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.

Importuoja jie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

Sveikatos Namai ir Ligonbutis

del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose diense.

Mes apsiijimam isgydyti kiekviena moterj visokiose ligose, no-
dant operacijos. Mes uztkrinam kiekviena moterj, juog viska at-
liekame be mažiausio skaudijimo su didziausia storone su pagelba
mokytu gydytoju lavinsiuju per 20 metų Europoje, profesoriu, moteriu
gydytoju ir geriausiu dazuretoju.

Uztkrinam, juog kiekviena liga uzlaikysime slapybje. Jaigu
kuria ne galime isgydyti, bus sugrazinti pinigai.

Atsakymus ant laiszkų duodame kuonuogreciziausai. Ligonius
esančius Chicago, arba nuo trukio stacijos, parsivezame karietoje.
Tik, zinoma, turite duoti apie savo pribuvima žinoti pirmiau.

Examinuojame kiekviena uzdyka ir stengemes kiekvienam
uzgana padaryti.

Noredamas geriau viska dazinioti, atsisazk ant szio adreso :

Dr. PALMER, Sekretorius

3512 So. Malstead str.

Chicago, Illinois.

Dykai 14 puiku dovana! Tokie pigume dar niekada negirdeta! Ateiki
paizurei, pazirejimsi slege nekasztuja.

Dabar mes paleidžiame turgan geriausai laikrodziui: TIKRA AMERIKIZSKA; 14k. su
dribnais paauksuotais turtais, ausuke uzskamams ir nustatomas, vyriiskas ar
moteriskas, su TIKRA AMERIKIZSKA MARIJETA, plinu akmeniu, R.R. gvarantuotas
nikel'uotais viduriais, isduodame rasyta OVALAUSIA ANT 20 metu; pagal isvardita
ir geruma toki laikrodziui viaduos gali lyginti prie 340 vertes aukso LAIKRODZIO.
Visiems puikiu laikrodziu niytojams mes duosime begyje 60 dienu pilnius pre-
sentus: 1 TIKRA MARIJETA PUTY PUTY su didele galvuke ir gintarinu cibuku, ver-
tes \$1.50; 1 GERNU MARIJETA PUTY PUTY, vertes 75c.; 1 nikeline BRIZUKAMA
dektre, 25c.; 1 dailiu auksuota DICKENS LENCINGELI su Cameo kabute \$1.50; 1 puike
auksuota saszre, \$1.00; 1 pora puikiu AUSKAMU, dailmantais sodinti \$1.00; 1 pu-
ke SPILKA, iszodinta brangumais 40c.; 1 pora paauksuotu kolonkniu su pal-
meriaus gzikui su parmeterio apazia 30c. ir 1 puiku ir kruotine sagute su dideliu
akmeniu 75c. Laikrodziu te 14 dovano sluocizima C.O.D. uz \$4.98 apmokedami
tepgi ir express kasztus; stuntini galite iszgaminti uz ant express ir jei nepaiki-
ti, sugrazinkite mums atgal musu kasztais. Kur nesiranda express ofissas, \$4.98
turt but prislutinti drauge su orderiu. Jeigu kas prisutus pingus drauge su orderiu,
zaus dar extra dovana puiku lenktini peili: \$akstus mes prisluocizima tada per
pacista, uzregistruve savo kasztais. Jeigu pirkti ant syk 6 laikrodzius, gausi riasa
laikrodziu su visoms dovansoms dyka. Parasyti, ar nori vyriiskas laikrodzi ar mo-
teriskas. Jeigu moteriskas, tad vietoje vyriško Dickens lencingeli mes parsiun-
sime moteriska 50 coliu ilgio ausuota Lorgetne lencingeli. Rasykite iszende
kol iszspardavimas neiszbaigos. Adresuoti: Atlas Jewelry Company,
46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuveje dirbasi paveikslai tiktai aliejinemis farbomis ir
pasteliniais. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, to prisimo-
cia man savo photographij, kuri gali būti kad ir mažiuke, ant blekes
nutraukta, bile aiskii. Drapanos gali buti permainytos pagal asabos
mora. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunčiu be rėmy j kra-
jui. Mano dirbtuveje turio daugeli musų didvyriu portretų kaip
tai: Vytauto, Adomo Miekeviciaus ir k. ant pardavimo.

Tautieciai! Nesiduokit save bile kokiam fuszeriui apgaudinti,
kuris jums nieko gero neistengia padaryti, bet kreipkitės prie savia-
kie, kuris yra tikras artistas ir jau tukstanciai lietuvių jo puikiais
portretais puosija savo namus.

Rasydami pas mane teip adresuokite:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE

Shenandoah'o, Pa., Lietuviai!

Ar jau jpa visi zinote, kad asz
azimet isitaisiaus

savo locna mesinyczia?

Jei norite buti sveiki, tai valgy-
kite sveika, namieje piau-ty
gyvulių mėsą, ir kurios galite
gauti mano mesinyczioje.

Su godone

Raulas Czerneckis

SHENANDOAH, Pa.

234 Oak Str. 234.

Temikiti Lietuviai.

„Zvaigzdes“ spaustuvėje gali-
ma gauti naujai atspaudintu malda-
knygiu „Maldu Vainikelle“. Pra-
stesniuose ir geresniuose apda-
ruose, pradedant nuo 25c.

Teipogi iszejo isz po spaudos
naujos knygos:

Aventino neregė — labai puiki
istorija isz pirmuju amziu kriksz-
cionystės, su paveikslėleis, prekė
20 centai.

Pirmutinis ballus — komedija
viename akte (del teatro), labai
puiki ir juokinga, prekė 10c.

Izdu Sala — labai uzimanti apy-
saka, prekė \$1.30.

„Savantonic“ Rossijos misijo-
nieriui — labai uzimanti knyga,
vos dabar iszejo isz po spaudos.
Kas nusipirks, nesigraudins. Pre-
kė 75 centai.

**PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.**

80 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.

Svetainė parsandoma del veseliju,
baliu, koncertu ir t. t.
Gėrymai geriausi ir uz pigiausia
prekę.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chergurg.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyciu,

OFISO VALANDOS.

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakara

Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas)

Pate paradytas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
darytas isz penkes desimtis dviejų
visokių auguoliu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retailizškai, svarų už viena dolerį,
ir teipi parduoda ketvirta dali
svaru už 25 centus už paka, ir
pardavinėja laikytojams trejankos,
kiek katra reikalauja, desimtis
svarų už \$6.00.

Viesalos yra ant rankos, ir laikyti
pagal senovizską ir europiejską
madą, aptiekoj randasi, kaip ta
herbu, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalauja virsz me-
nėtu giduoliu, galite siusti pingus
per Money Order, o asz jum pi-
siusiu per express reikalingu daili-
tu. Hoffmano Reumatizmo gy-
duole \$2.00, tikras iszgidinimas;
Hoffmano plauzių gyduolkrupės
dėl kraujo, dvidešimta viena
giduolkrupė j dežute už 15 centų.

Hoffmano kosulio maizimas 95
centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užlaiko vykius gėrymus, kaip tai:

„VYNA, SZNAPSA IR ALIU.“

No. 101 & 103 Grand Street

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė del misting, vesu
ilų ir teip visocių surinkimu.
Sv. Juozapo ir sv. Kasimiro
draugystės laiko azton savo sustabi-
mus.

Prisitaismas Kaledoms GORMAN'O Sztore.

Szv. Klaudijuszas czion savo vyriausia kvartera
itaise.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Jus be abejojimo turit pažinti Gorman'us. Tai yra
seniausiai įtaisytas sztoras Rytų Distrikte.

Kuone per puse szimtmečio kupcziauja.

Ateikit czion pirkinui savo Kaledinių dovanų.

Viskas, apie ką tik mislytumbit, ir daugel kitų daiktų
jums czion primis, ką per dovaną nupirkti kokiam artimam
prieteliui.

Nešibijokit del kaszu.

Jus galite isziskirti ką tik norit, o prekę nebus augzstasend
kaip kad sulaukėt.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Dirva! Dirva!

Iszaina keturis sykius ant metų pavaldes storas knygos.

Szjmet iszėjo arba iszeis sekancijos knygos:

„Oszkabilių Dainos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2 tomu
\$ 1.50. — „Izdų Sala“, labai uzimanti apysaka, \$ 1.00. — „Lietuvisz-
kos Pasakos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2-as tomas \$ 1.50. —
Kas uztraszys „Dirva“, tas visas tas keturis knygas gaus tikiai
uz 2 doleriu. — Pinigus siųsti reikia ant szitokio adreso:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore St. Scranton, Pa.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidojo

ant

visokių
kapinių.

PARSAMO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL

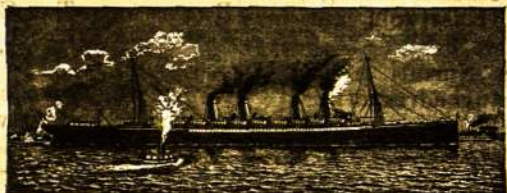
Grytelimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1868 meste
Name Staats-Zeitung, prie uždavinimo ant Brooklyno tilko, New-Yorke
Siuocdame pinigų į visas dalis svieto pigel, saugel ir erantis

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų del iszmainymo, kaip tai:
Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$37.00, ant reguliariszko	\$33.00
„ „ „ „ Hamburgą ant Expreso	\$35.00, ant regul.	\$31.00
„ „ „ „ Antverpą	\$29.00, ir į Rotterdamą	\$30.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$40.50, ant reguliar.	\$38.50
„ Hamburgo „ „ „	\$40.50 „ „	\$38.50
„ Antverpo „ „ „	\$38.50, isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar siunziam pinigus tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50,	40 rublių už	\$21.25
30 „ „	\$16.00	25 „ „	\$13.38	20 „ „	\$10.75
15 „ „	\$8.15	10 „ „	\$5.50	5 „ „	\$ 2.88

Dėlei artesnis žinios raszų į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyksi.

Lietuviszka Aptieka

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite czion pirkti visus europieziskus neiszdirhtus ap-
tiekos tavorus, teip-pat parsisiusdintą
tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas uzsiemims.

Parsisiusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, 4 lt. 25c.,
10 lt. 45.00
Ullrich'o Rheumatizmo gydoolė (Liniment)..... 50c.
Ullrich'o Skilvio Laszų..... 50c.
Ullrich'o galvos sraudejimo pulverio..... 3 pakeles 25c.

Musų ypatiszkas gyrus yra musų Gausių naikinto-
jas (Roach killer), gannamas vien pas mus — vienatijas
daiktas, kurs ant vis isznaisikins gnsnius, vartojamas visose
didziose hotelėse, gaspadose etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po mažiau.

Musų pirkėjai pasidziangia visų smagumų, kuriuos musų
paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacist,

64 Grand str. Brooklyn, N.Y.

TELEPHONE CALL 1496 WILLIAMSBURGH